

Indien onbestelbaar: De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

TNT Post
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 37 • NUMMER 3 • MAART 2011

Winterserie in Bakel

Impressie van de Bossche 100

Recordaantal deelnemers WoD

Ook LEJOG, maar dan anders ...

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
KNAU en NFV (IVV)

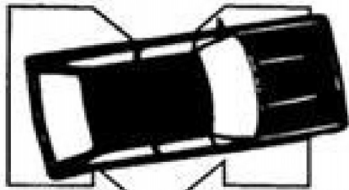

*In dit nummer
aflevering 4
van de Camino 2010:
de kathedraal in
Santiago de Compostela
is bereikt!*

CAFE BIJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud buffet

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

LOOP EENS NAAR WWW.BAJO.NL DAAR VIND JE INFORMATIE OVER STUDIO BAJO (CARTOONS EN STRIPS EN KARIKATURIST BAJO!

DAARNA NOG EVEN DOOR-LOPEN NAAR WWW.JOOP REICHENFELD.NL (MONOTYPES EN KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR FOLDERS: 073-6123345.

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechië en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website: www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr.: 0228-513538

Email: bertenmien@hetnet.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

PORTRET - PRODUCT - REPORTAGES

Pearl S. Buckstraat I-B 5491 DG Sint-Oedenrode Tel. 06 - 12 27 83 95
info@fotografiebrouwers.nl www.fotografiebrouwers.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373

E-mail: info@zwartebergen.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 15e van de maand

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Jos van den Bersselaar (coördinatie)

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik clubreis La Reid - Stavelot	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Winterserie		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen; Ledenadministratie	Jet van den Bersselaar	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Winterserietocht Bakel	Ad van Asten	10-12
Vooruitblik Winterserietocht Oisterwijk	Myriam van den Berg	12
Record aantal deelnemers bij WoD	Kees van Vessem	13-14
LPS: nieuws & uitslagen, stand clubkampioenschap	Ad van Asten	15-16
LPS: programma clubkampioenschap 2011 & agenda	Ad van Asten	17
Bevroren akkers in Den Bosch	Rinda Scheltens	18-20
Wedstrijd/prestatiewandelevenement in Tilburg op 27 maart 2011		20
Prikbord		21
De Rondom Zwijndrecht Tocht WS78	Henri Floor	22-23
De Camino: op weg naar het laatste pelgrimsstempel (4)	Peter van de Ven	24-27
Van Land's End naar John O'Groats: de laatste loodjes (4)	Piet Jansens	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS: La Reid - Stavelot

Steile klimmen, kabbelende beekjes, onduidelijke paden

Op 26 maart beginnen we in La Reid, in de buurt van Spa. Toon en zijn mannen zullen bij de verkenning een cafeetje zoeken waar we vóór de start koffie kunnen drinken.

De keuze in afstand is beperkt; we hebben maar twee smaken: 24 en 22 km. Natuurlijk kunt u, zonodig, een paar kilometer voor het einde de tocht beëindigen bij de soeppost.

Vanaf La Reid wandelen we eerst richting Winamplanche. Hier moet u goed opletten en de beschrijving volgen. Hier komen twee paden samen, waarvan er één naar Remouchamps gaat. Die moeten we dus niet hebben. Wij kiezen voor de GR 5 die via Creppe naar Spa loopt.

Vooraf in de buurt van Spa treffen we een paar steile klimmen. Verder is de hele route nogal heuvelachtig. Het wordt dus een pittige tocht en een paar stevige stokken meenemen voor vandaag is geen overbodige luxe.

Tussen Winamplanche en Creppe wandelen we door het Bois de la Picherotte en wat later, als we weer richting het zuiden gaan, komen we bij het zogenaamde Arboretum. Al meer dan 100 jaar wordt hier geëxperimenteerd met de aanplant van verschillende bomen. Er is helaas geen tijd om een bezoekje te brengen aan het nabijgelegen Huis van de

Natuur en het domein Bérinzenne.

Hierna wandelen we door een onbewoond gebied tot in de buurt van Andrimont. Soms lopen we langs een beekje, dat we af en toe ook zullen moeten oversteken. Tijdens de afgelopen dooi in de Ardennen zullen dit zeker kolkende beekjes geweest zijn.

Op een zeker moment komen wij ook in een gebied dat vrij nat is en waar je goed moet opletten omdat de paden niet duidelijk zichtbaar zijn.

Andere plaatsjes zijn Ruy, met zijn bekende molen, waar we zeker langs komen. Ook Exbomont ligt nog op onze weg voordat wij koers zetten naar Stavelot. Ook dit laatste stuk is min of meer onbewoond. Stavelot is een gezellig oud stadje, en eens het middelpunt van het Ardennen Offensief. Het is gelegen binnen een prachtig natuurgebied, waar wandelpaden u uitnodigen om een paar dagen gezellig te vertoeven. Helaas zit ons bezoek er na een klein uurtje weer op.

Het belooft een geweldige wandeldag te worden, waarbij ik jullie veel wandelplezier toewens. Mag ik jullie uitnodigen dit wandelplezier in woord of beeld met ons te delen in een volgend clubblad?

-Ad van Asten-

Praktische info staat op pag. 5

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Da-tum	Route	Startpunt
8 mrt	Carnavals"op"tocht	Huize Providentia, 040-2279408 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel
22 mrt	Landgoed De Utrecht	Hof Cleyn, 013-5092736 Dorpsplein 18-20, 5094 GJ Lage Mierde
5 apr	Het beekdal van de Aa	Kasteel Heeswijk, 0413-292352 Kasteel 4, 5473 VA Heeswijk-Dinther
19 apr	Bruggetjesroute	Café-zaal Schuttershoeve, 0495-533984 Grote Steeg 10, 6006 TE Weert

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
08 mrt	De Beckart
15 mrt	't Riethof
22 mrt	Oud Rooy
29 mrt	Vresselse Hut
05 april	Den Toel
12 april	De Beckart
19 april	't Riethof
26 april	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN 2011

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2011

26 maart	GR 5	La Reid - Stavelot	24 - 22 km
23 april	GR 57	Hamoir - Durbuy	21,8 - 16,8 km
25 juni	GR 57	Weris - Hotton	21,2 - 16,5 km
20 aug.	GR 15	Eupen - Spa	18,8 - 16,6 km
24/25 sept.	Eifel	Niederzissen - Bad Neuenahr	18 km
		Mayen- Niederzissen	20 km

Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei

Weekend gaat alleen door bij voldoende deelname

22 okt.	GR 14	Malmedy - Basse-Bodeux	23,6 - 20,0 km
---------	-------	------------------------	----------------

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar giro 706801, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!

Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursieverzekering afgesloten.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@ziggo.nl

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	vanaf 07.15 uur	geopend voor koffie
	vanaf 07.30 uur	inschrijven
	om 17.00 uur	gesloten

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00
	60 km	€ 4,50 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.

Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl

AGENDA	
Zondag 20 mrt 2011	Oisterwijk Herberg van Oisterwijk Rosepdreef 4, 5062 TB Oisterwijk
Zondag 16 okt 2011	Someren Restaurant De Hoijse Hoeve Hoijserstraat 20, 5711 PV Someren
Zondag 20 nov 2011	Nijnsel (Sint-Oedenrode) Café de Vresselse Hut Vresselseweg 33, 5491 PA Sint-Oedenrode

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters (*lid*), Pierre Emans (*lid*), Ad van Asten (*lid*), Boetje Huliselan (*bestuursafgevaardigde*)

Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten 0499-473767

lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@ziggo.nl
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos van den Berselaar, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Bortel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Marinus van Roosmalen, 0413-475467
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Ben vd Velden, Cees Punselie, Jo Willems (*Nijmegen*)
Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Vice-voorzitter

Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06-13176518
b.huliselan@olat.nl

Penningmeester

Jos van den Berselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040-2524404

penningmeester@olat.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of
giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
agooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040-2110413
k.vanvessem@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

De jaarvergadering

Omdat wij met dit clubblad een tijd overbruggen waarin voor onze vereniging beslissingen worden genomen waarop wij in dit gesprek niet vooruit mogen lopen, zult u hier geen boude uitspraken vinden.

Dat wil echter niet zeggen dat wij helemaal niets te melden hebben. Neem bijvoorbeeld de verjaardag van onze voorzitter met wie ik hier aan tafel zit. Niet zo maar een verjaardag, maar een mijlpaal in het leven om even bij stil te staan. 65 jaar is tegenwoordig geen leeftijd meer om terug te treden uit het openbare leven. Nee, eerder een uitnodiging om verdere uitdagingen aan te gaan. Joop stelde zich na een aantal bestuursjaren, waarvan 3 als voorzitter, herkiesbaar. Het moet wel raar gelopen zijn als dit niet tot een herverkiezing heeft geleid. Samen met Boetje Huliselan, onze vice-voorzitter, en nieuwkomer in het bestuur Ad Ketelaars zijn we weer helemaal compleet om met volle overtuiging een nieuwe periode in te gaan.

Daarnaast leest u in 'van de bestuurstafel' enkele uitdagende punten die op de vergadering aan u zijn voorgelegd en waarover zeker een besluit is genomen. Daarnaast bereikte u een afzonderlijk voorstel betreffende contributie en kortingen voor deelname aan evenementen. Wij hopen dat u met ons wijs heeft geoordeeld en dat wij op een gezonde basis de toekomst van OLAT tegemoet kunnen zien.

Van onze leden zijn wederom enkele mensen uitverkoren om hen speciaal te bedanken voor wat zij in de afgelopen jaren als bestuurder of anderszins voor onze vereniging hebben betekend. Hoge onderscheidingen, maar ook enkele uitingen waarmee speciaal onze dankbaarheid wordt onderschreven en waarvan wij hopen dat er daarnaast eigenlijk ook een extra stimulans vanuit gaat om nog een aantal jaren voor de OLAT-gemeenschap in de weer te zijn. Voor deze mensen een hartelijke gelukwens onzerzijds en daarmee natuurlijk ook namens heel OLAT. Volgende maand beslist een bloemlezing hierover.

Nog een winterserietocht te gaan in de omgeving van Oisterwijk en daarmee is bijna direct succes gegarandeerd. Wij hopen jullie daar te treffen. Met een nieuwe commissie voor onze winterseries begroeten wij ook de nieuwe commissievoorzitter: Ad Ketelaars. De commissie zal binnenkort de startplaatsen en locaties voor volgend jaar vaststellen.

Sturen wij als slot van dit tafelgesprek nog een overtuigend dankjewel aan al onze vrijwilligers, zonder wie geen enkele organisatie lang standhoudt. OLAT heeft in de loop der jaren altijd kunnen bouwen op mensen die zich voor de vereniging willen inzetten. Laat ons hopen dat wij middels beleid ook blijvend de ruimte scheppen om gemotiveerd voor elkaar bezig te zijn.

Onze gedachten zijn voortdurend bij Jos en Jet en wij wensen hen beiden heel veel sterkte.

Tot een volgende keer,
- Het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

Sluitingstermijn kopij

Als sluitingstermijn voor het inleveren van kopij bij de redactie voor de clubbladen in 2011 hebben wij de volgende data vastgesteld:

	<u>kopij</u>	<u>boekje bij leden</u>
maart		10 maart
april	12 maart	7 april
mei	16 april	12 mei
juni	15 mei	9 juni
juli	11 juni	7 juli
aug	geen OLAT-nieuws	
sept	13 aug.	8 sept
okt	17 sept	6 okt
nov	15 okt	10 nov
dec	12 nov	8 dec
jan '12	15 dec	12 jan 2012

Inschrijven via website

Sinds half februari kunt u via onze website www.olat.nl online inschrijven voor het Internationale Wandelevenement in Weert, de Kempenlandtocht en de Kempische Wandeldagen.

Hiervoor klikt u op de indexpagina of bij de info over het betreffende onderdeel de link aan die u verbindt met het inschrijfformulier. Hierop moet u enkele vragen beantwoorden; door de instructies op te volgen leidt het formulier u automatisch naar de definitieve inschrijving, waarvoor u gelijktijdig een bevestiging ontvangt over betaling e.d. Voer in ieder geval het juiste e-mailadres in.

U kunt voor inschrijving natuurlijk ook gebruik maken van een papieren formulier dat u o.a. kunt downloaden via de website.

OLAT-commissies op de site

Commissies en eventueel ook leden kunnen gebruik maken van onze website om dringende zaken aan hun achterban te melden. Het moet wel zaken betreffen die aan het wandelen zijn gerelateerd en niet kunnen wachten op vermelding in ons clubblad.

Via onze website worden in geen geval privé zaken en commerciële informatie gemeld.

Wijziging datum clubreis

Om organisatorische redenen is de clubreis van 27 augustus vervroegd naar **20 augustus 2011**.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART

16-3	Fonny van Buul	Eindhoven
16-3	Lucie Coenen - Forstova	Eindhoven
17-3	Ted Liebrechts	Eindhoven
17-3	Henny Rutten-Aarts	Sint Oedenrode
17-3	Sjef Weijters	Udenhout
18-3	Martin Swarts	Veldhoven
18-3	Riky Dekker	Sint-Oedenrode
19-3	Liesbeth Spruijt - Heijneman	Helmond
19-3	Sjouke van de Heuvel	Uden
20-3	Franny de Weeger - van de Loo	Eindhoven
20-3	Mariet Vogelsangs	Deurne
20-3	Wilko van Nieuwenhuyzen	Steenbergen Nb
20-3	Willemien Hietland	Aalten
20-3	Jan Dinnissen	Wijchen
21-3	Patty Sonnemans	Helmond
21-3	Ferry Fens	Oost West En Middelbeers
21-3	Kitty Buijtenweg	Eindhoven
21-3	Henk Goorman	Reusel
22-3	Ria van den Akker	Schijndel

24-3	Cees van Dijk
24-3	Arno Naethuijs
24-3	Nellie Feijen - Louwers
24-3	Karin Moeskops
24-3	Sjoerd Homminga
24-3	Joke Tindemans
25-3	Jan Delisse
25-3	Erik Dikken
25-3	Rien Taks
26-3	Jo Willems
27-3	Elly Franken
26-3	Ber Stijnen
28-3	Paul Coolen
28-3	Ton Seetsen
29-3	Henk Werner
29-3	Hans van Erp
29-3	Gerard Dortmans
30-3	Gonnie Aarts - Claasen
31-3	Piet Heidema
31-3	Toos van den Boom - Walravens
31-3	Hans Schrijvers

APRIL

1-4	Jan van de Boogaard
2-4	Tony van Duijn
3-4	Vincent van Boerdonk

Waalre
Eindhoven
Soerendonk
Sint Oedenrode
Vlijmen
Heeze
Erp
Nijmegen
Sint Oedenrode
Gerwen
Heeze
Heythuysen
Nuenen
Rosmalen
Veghel
Nuenen
Veghel
's-Hertogenbosch
Brugel
Helmond
Hilversum
Veghel
Utrecht
Keldonk

3-4	Martina Thijssen	Aarle-Rixtel
5-4	Piet van de Laar	Son
6-4	Harry Prins	Vaassen
6-4	Peter van der Wel	's-Hertogenbosch
7-4	Reina Schilt	Vught
8-4	Hans Pranger	Handel
10-4	Claude Herman	Vielsalm
10-4	Ans Ars-Janssen	Eindhoven
10-4	Jozofien van Schijndel	Boxtel
11-4	Kaja Coenen	Eindhoven
11-4	Piet van der Voort	Uden
11-4	Corrie v/d Zwaluw	Best
11-4	Toos Habraken - van Eck	Sint Oedenrode
12-4	Leo Verwegen	Veghel
12-4	Lia Hulsmans	Son
12-4	Net Janssen	Meijel
13-4	Rina Prins - Bourgonje	Vaassen
13-4	Corrie Tiersma	Eindhoven
13-4	Adrie Toonen	Wijchen
13-4	Ans Verhagen - van de Wijgert	Erp
14-4	Jan Stevens	Gassel
14-4	Ton van Dijk	Mierlo
15-4	Lida de Boer	Maarsse
15-4	Louis Beckx	Schafften
15-4	Paul Linsen	Eindhoven
15-4	Henk Peters	Lage Mierde

In het vorige nummer ontbrak Gerrie de Jong uit Eindhoven, die op 27 februari jarig was, op de lijst. Excuses hiervoor en alsnog onze felicitaties.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigings-orgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

*Mevr. Anneke Hekker,
Buitenhof 25, Heeze
Dhr. Adri Rijnart,
Rode Beuk 58, Halsteren
Mevr. Gerda van Bakel – van der Linden,
Jkr. M. van Gerwenlaan 28,
Sint-Oedenrode
Dhr. Jac. Duizer,
Bommelweg 27, Wadenoijen (Gld)*

AANGEMELD ALS LID:

*Dhr. en Mevr. Hans en Paula Janssen-Vervest,
Sterksel
Dhr. Gerard den Hertog, Vianen
Dhr. Jo Arts, Boxtel
Dhr. Wim van Rossum, Mill
Mevr. E. Spruijt-Heijneman, Helmond*

*Dhr. Peter van der Wel,
's-Hertogenbosch
Mevr. Esther Theunissen, Tilburg
Mevr. Gerda van Hees, Maarheeze
Dhr. Frans de Kort en Mevr. Hannie de Baaij,
Sint-Oedenrode
Dhr. Albert Grin en Mevr. Marja Hoekstra,
Oostzaan
Dhr. en Mevr. Tom en Marijke Rijkers-Tromp,
Valkenswaard
Dhr. Harrie de Bont, Hedel
Mevr. Miranda Beerendonk – Jonker,
Vught
Dhr. en Mevr. Giel en Annie Westgeest–Pretti,
Sint-Oedenrode
Mevr. Eugenie Vaessen, Sint-Oedenrode
Dhr. Kees Relou, Deurne
Dhr. Gerry van der Aa, Schijndel
Mevr. Ardie van Rijbroek, Schijndel*

Wedstrijd/prestatietocht in Tilburg

Op advies van de LPS-commissie is de wedstrijd/prestatietocht van OLAT vorig jaar verhuisd naar de wielervedstrijd baan Pijnenburg in de Tilburgse wijk Reeshof. Hier is geen hinder van verkeersdrukte en de baan schijnt goed te liggen om prestaties neer te zetten. Bij de eerste uitvoering, in maart vorig jaar, viel de opkomst nog een beetje tegen. Als oorzaak werd aangenomen: het samenvallen met de langeafstandactiviteiten van de Zuid-Westhoek verenigingen.

Het wegvallen van de wandelmarathon van de LAT bood onze LPS een mooie kans om de datum voor Tilburg een paar weken te verschuiven. Zo gezegd, zo gedaan. Nu prijkt onze W/P-tocht voortaan op de laatste zondag in maart op de agenda.

Wij roepen onze leden op om deel te nemen aan deze tocht, immers de investeringen die worden gedaan, zijn er om de lange-afstand- en prestatiesport ook bij OLAT een kans te gunnen. Dit soort tochten zijn niet voor het financiële gewin, maar uitsluitend om de wandelaar een kans te bieden zich op het gebied van de prestatie- en wedstrijdssport met anderen te meten. Deze mogelijkheid bieden wij jullie met overtuiging, maar voor de toekomst van deze tak van de wandelsport moet daar natuurlijk wel een goede opkomst tegenover komen te staan. Wij rekenen dus graag op jullie deelname in Tilburg. Bovendien liggen daar voor het clubkampioenschap nogal wat extra puntjes te wachten.

Brainstormen over de toekomst

Zaterdag 12 februari zaten wij met het bestuur ergens op de hei met een open agenda, maar wel belast met enkele kwesties die om onze aandacht vroegen.

De **Vierdaagse-verzorging** in Nijmegen werd als eerste aan de orde gesteld. De vragen die wij ons hebben gesteld waren: is onze aanwezigheid in Nijmegen nodig en is de gecompliceerde organisatie om dat te realiseren nog verantwoord? Voorop wordt gesteld dat de huisvesting die OLAT biedt aan deelnemers niet aan de orde is.

Ons oorspronkelijke uitgangspunt voor verzorging tijdens de Vierdaagse is niet meer actueel. Er zijn immers voldoende andere posten waar tegen een schappelijk prijsje iets te drinken of te eten kan worden gekocht. Waarom dan wel? Onze motivering om het wel te doen, is nu: als een van de grotere wandelsportverenigingen moeten wij ons gezicht laten zien tijdens het grootste wandelfestijn dat de wereld kent. Hier is niets tegen in te brengen, of toch wel? Belasten wij onze vrijwilligers niet onnodig? Uit de reacties van het afgelopen jaar mogen wij concluderen dat de animo om mee te helpen en het plezier onderling geen reden zijn om

het niet te doen. Met deze kennis als achtergrond en een strikte bepaling betreffende de organisatie, hebben wij besloten de Vierdaagse-verzorging 2011 als 'testcase' voor de toekomst door te laten gaan.

Clubreizen: al bijna 25 jaar een vast onderdeel van het OLAT-programma. Ooit begonnen om wandelaars op avontuurlijke wijze kennis te laten maken met GR-paden en andere buitenlandse lange-afstandspaden. De tijd heeft ons ook hier ingehaald wat betreft het dienstbaar zijn aan de wandelaar. Immers, onze wandelaars beklimmen zelfstandig de hoogste bergen ter wereld en verkennen de verste oerwouden. Hier hebben wij niets meer te bieden. Moeten wij ermee doorgaan? Nee, niet op deze voet. De animo is weg, met moeite krijgen wij nog deelnemers voor de 5 dagtochten en 1 weekend naar de Ardennen of Eifel. Er is nog een mogelijkheid open gehouden om deze activiteit een vervolg te geven. Daarover moet een ad hoc commissie advies uitbrengen bij het bestuur.

Huisstijl: Wij kennen allemaal ons behaarde manneke in korte broek dat de laatste jaren is verweven met de letters van onze initialen: OLAT. Wie is dat manneke en wat doet het bij OLAT. Boze tongen beweren dat het een karikatuur is van een van onze coryfeeën, weer anderen dichten het toe aan een beeldend kunstenaar: Dik Bruynesteyn. Het zal wel samengaan. Maar een ding is zeker: het is oubollig en die eigenschap willen wij als OLAT liever niet uitstralen. Wij hebben daarom aan wederom een beeldend kunstenaar gevraagd vorm te geven aan een nieuwe huisstijl voor OLAT. Dit voor zowel ons briefpapier als alle andere uitingen waarmee de wandelsportvereniging OLAT en haar leden naar buiten willen treden.

Clubblad OLATNieuws

U heeft het eerste clubblad van de nieuwe redactie kunnen beoordelen. Een paar onjuiste datums waren aan onze aandacht ontsnapt. Jammer, het zij zo. Een pluim voor Tjeu en zijn team die handmatig een wandeldatum corrigeerden. Eén punt betreffende het uiterlijk van ons clubblad stelde ons erg teleur. Omdat wij het clubblad aanleveren in PDF en de druk in grijswaarden wordt uitgevoerd, moet het bestand aan bepaalde voorwaarden voldoen. Bij de foto's is dat aardig gelukt. Maar omdat wij bepaalde grijswaarden in de opmaak niet direct als objecten zagen werd de ingestelde procedure doorbroken voor de grijze balken in de rubriekshoofden en bij de tekstvakarceringen. Wij hopen dat dit euvel bij de volgende uitgave is verholpen.

-Ad van Asten-

Wandelaars vol enthousiaste verhalen in Bakel

Na veel wintergedoe is het sinds een paar dagen weer mogelijk om zonder veel ongemak de straat op te gaan. Sinds onze Grenzeloze Tocht eind december staan de schoenen nog steeds onaangeroerd te wachten. Vandaag zal het er toch van komen: de winterwandeling van Olat die start in Bakel.

De startlocatie is niet ver: amper twintig km. Het is aardedonker als wij half zeven van huis vertrekken. Het is goed uitkijken, want er zitten gaten in de weg. In Aarle-Rixtel worden we een paar keer door elkaar geschud door verkeerremmers. Aan de andere kant van het kanaal rest nog slechts een lange weg, dan bij de rotonde naar links en wij zijn er.

Luxe poolresort

Joop en Lies maken met hulp van Willem het inschrijfbureau in orde. Het lijkt wel of onze startlocaties steeds luxueuzer worden. Wie verwacht nou bij dit 'poolresort' een accommodatie die van alle gemakken is voorzien? Het ziet er naar uit dat het druk kan worden. De dames aan de tafel beginnen meteen de gasten in te schrijven en tegen acht uur gaat al een groep gehaaste wandelaars de duisternis in.

Routewijziging

Veel bekenden zijn present en met de meesten heb ik al heel wat kilometers gewandeld. Tegenwoordig doe ik het rustig aan en wandel een beetje in mijn eentje achter de groepjes aan. Kan ik me beter op de omgeving concentreren en ook het neerzetten van de schoenen geeft wat meer vastig-

heid als je niet steeds op een voorganger hoeft te letten.

Trouwens, alleen lopen doe je bij OLAT nooit; er komt altijd wel iemand langs om een praatje te maken. Waarschijnlijk om de Polen nog een tijdje in bed te houden, is al bij de start gekozen voor een kleine routeaanpassing. Uit de beschrijving maak ik op dat het de bedoeling was om eerst een pad te volgen over de camping. Nu gaan we in dezelfde richting maar over de verharde weg.

Geen korte benen

Ons eerste doel vandaag is een bezoek aan de Bakelse Beemden. De schemering maakt plaats voor een beetje daglicht en het miezert. Het Muizenhol is aanvankelijk een gehucht met enkele boerderijen, maar al vlug gaat dit over in een wandeling langs een brede waterloop: de Bakelse Aa. Gelukkig zijn wij er vroeg bij en is het graspad nog redelijk intact. Je zult hier een slipper-tje maken: mag ons Dini ook meteen inpakken en wegwezen. Dat kunnen we de gasten niet aandoen. Nog versholen in het duister zien we links van ons bebouwing; dat zullen de uitlopers van het Helmondse wingewest zijn. Het slootje lopen duurt gelukkig maar kort dankzij een oerwoud dat plotseling opduikt. Het eerste pad is er een met hindernis: een boom is bezweken en heeft zich daar te rusten gelegd. Lastig voor mensen met korte benen. Het volgende laantje is prachtig en even verderop ontwaar ik zelfs van die langharige beesten in een ruig wei-

land. Hier woont ook de kerstman; zijn huisje is op deze vroege morgen nog sfeervol verlicht. Scheepstal, een gehucht dat tegen Helmond aanleunt, biedt plaats aan onze eerste verzorgingspost. Vanaf hier wandelt Paul met mij op, die Engelsman uit Duitsland. Hij praat honderduit over van alles.

Zestig nonnen

Niet veel verder een oude boerderij uit 1846; het zal niet lang meer duren of die behoort tot de tijd van 'weet je nog'. Veel boeren in deze omgeving zijn overgestapt naar de recreatie. De boerderijen zijn ingericht voor kort verblijf en bij de meeste uitbaters kun je ook wel een hapje eten of een glaasje drinken. De 10 en 15 km verlaten ons hier en gaan richting het Grotelse Bos. De overige afstanden wandelen richting Aarle-Rixtel. Ofschoon we voortdurend over veldwegen wandelen, zijn deze nog redelijk goed begaanbaar. Een paar kilometer verderop komt een statig kloostergebouw in zicht. Eerlijk gezegd wist ik niet dat het bestond en nog meer ben ik verbaasd als ik hoor dat hier buitenlandse nonnen wonen. Niet twee of drie, maar zestig nonnen die behoren tot een Duitse congregatie die haar oorsprong in Durban, Zuid-Afrika, heeft. Sinds 1902 is het Moederhuis van deze nonnen in Aarle-Rixtel gevestigd, ook al wonen de meeste zusters van deze

orde tegenwoordig in Rome. Toen de zusters begin twintigste eeuw vanuit Panningen naar Brabant kwamen, reisden ze samen met hun zeven koeien in dezelfde tram vanaf Helmond. Naast het imposante klooster staat de kloosterboerderij, die te bezichtigen is.

Het hoofdgebouw, de zogenaamde Brabantse Kluis, is gerenoveerd en doet dienst als hotel-restaurant. Het is er gezellig druk in een sfeer ergens tussen vroeger en nu. Of het allemaal wandelaars zijn, weet ik niet. Wel is duidelijk dat veel gasten al trek hebben in iets anders dan hete koffie.

Weer op pad tref ik Ad Ketelaars met vriendin Lineke, de nieuwe hoofdredactrice van OLATNieuws. Ze geeft toe dat het spannende dagen zijn geweest, zo vlak voordat het bestand naar de drukker moest. Er valt een last van je af als de gebundelde teksten eenmaal naar de drukker zijn, zegt Lineke voldaan. Spannend blijft het nog tot blijkt dat het blad ook de drukproef doorstaat; er zijn immers heel wat technische kunstjes te plegen om het zover te krijgen.

We betreden nu een gebied dat de Biezen wordt genoemd. Het bekendst hier is de Eco-toeristfarm waar van alles te beleven valt. Zelfs de Plecotus Auritus (grootoorvleermuis) voelt zich er thuis voor een winterslaap. Voor ons verandert het plaveisel al vlug in drassige modderpoelen. Het gebied is grotendeels terug gegeven aan de natuur. Om het te beschermen is een voetbrug aangelegd, die tevens uitzicht biedt op de omgeving. Een mooie plek om plaatjes te schieten.

Meer punten graag

Weer even op het harde word ik inge-

haald door Wil Botman uit Rijsbergen. Wij hebben samen nog eens bestuurd en dat is reden voor een praatje. Wil loopt vandaag iets verder dan ik en gaat er weer vandoor. De volgende die mij inhaalt, is zelfs nog een paar centimeter langer en daarom ook actief op de lange paden. Met Wilko komt ons clubkampioenschap nog even ter sprake. Zo hoor je toch ook dat er bij de deelnemers nog wensen zijn. Dat er niets gedaan wordt aan de opeenhoping van zoveel tochten in hetzelfde gebied is onbegrijpelijk, maar Wilko heeft ook de indruk dat bij ons de langere tochten iets minder worden gewaardeerd dan bijvoorbeeld een Kennedymars, waar vlugger een bonus kan worden verdiend. Amsterdam-Tilburg, Amsterdam-Leeuwarden en Nijmegen-Rotterdam zouden bijvoorbeeld wel iets hoger mogen scoren. Ik beloof hem dat nog eens op de agenda te zetten en welgemoed zet Wilko een tandje bij.

Bikers op het pad

Ik merk dat we weer langs een sloot wandelen met van die ruigharige koeien in de omgeving. Wij wandelen nu vlak onder de Mortel in de buurt van Milschot. Dat je als parkoersbouwer ook niet alles vooruit kunt bedenken, bewijst weer het naderende ongemak waar wij mee worden geconfronteerd. Als altijd wordt voor onze wandeltochten vergunning aangevraagd bij diverse instanties. Wij denken toch dat het geen speeltje van deze overheden is om zoveel mogelijk verzoeken binnen te krijgen, maar dat zo'n aanvraag ook is bedoeld om dingen in goede banen te leiden. Nu is het weer eens zo dat wij het parkoers even moeten delen met mountainbikers. Altijd onprettig

omdat je niet weet hoe deelnemers aan beide onderdelen op elkaar reageren. Gelukkig komen de fietsers ons tegemoet terwijl wij het voor de bikers bedoelde parkoers volgen. Waren wij geïnformeerd geweest, dan was het een fluitje van een cent geweest het parkoers een paar honderd meter te verleggen. Nu zitten beide organisaties wel met een geldige vergunning, maar ook met een nare smaak in de bossen tussen Hoog en Laag Aarle!

Maar ook dit bos blijkt uiteindelijk eindig te zijn. Een korte ontmoeting brengt mij nog samen met Tini Koolen, die als een volleerd Nordic-walker over de slingerende bospaden struint en even later ook nog een 'wandelicoon' die even ons landje aandoet om op verhaal te komen.

Rust in de woonkamer

Dat het Brabantse volkje gastvrij is, is ruimschoots bekend. Maar nu worden wij wel zeer uitzonderlijk onthaald. Ad Verbakel heeft het adres onthouden van een eerder treffen en ook vandaag doen wij deze familieboerderij aan. Officieel heet het een kampeerboerderij, maar de familie Fleuren gaat zover dat ze ons ontvangen via de voordeur en in de keuken en woonkamer gastvrij onthalen. Je hoeft maar te noemen wat je wenst en het wordt klaargemaakt en dat voor een paar centen. Als de gastheer even vrij is, komt hij er gezellig bijzitten om een praatje te maken. Het verblijf duurt dan ook langer dan gepland en je denkt op familiebezoek te zijn geweest. Dat Ad Verbakel met zijn dochter in het weekend de Bossche 100 gaat lopen, blijft natuurlijk geen geheim. Het verhaal van Tjeu, die wandelaar van 85 die nog elk weekend in bomen klimt en houtblokken kapt, zal ook bij deze gastvrije familie wel een legende worden. Met diezelfde Tjeu vertrek ik even later voor de laatste 10 km naar de finish.

Stippels

Anders dan voor de 40 km-wandelaars is voor ons slechts een stukje Stippelberg weggelegd. Van wandelaars die

VOORUITBLIK WINTERSERIE: OISTERWIJK

ons verder op het parkoers inhalen, horen we enthousiaste verhalen over wat wij missen. Toch krijgen ook wij een mooie impressie van deze uitgestrekte bebouwing van het vroegere stuifzandgebied. Voor ons zijn er geen stippels achtergebleven, alleen wat zanderige paden die wonderwel droog zijn gebleven ondanks de regen en vele voetstappen die ons voorgingen.

Dan komen wij terug in het landbouwgebied. In de verte zien we de kerktoren van Bakel. Even mogen wij van een verharde weg genieten, maar het gaat alweer vlug rechtsaf de velden in. Dan komen we achterom bij een boerderij. De familie van Lankvelt heeft een open manege ter beschikking van de OLAT-verzorging gesteld. Dat is sympathiek. Dus vandaag heel veel gastvrijheid in het Peelgebied. Hiervoor dank.

Middelbeers

Rest ons nog zo'n kleine vijf kilometer naar de finish. Eerst nog een gehucht met pal voor ons een of andere zendmast. Al vlug worden wij het bos ingestuurd. Je zou haast denken dat de routebouwer ons hier expres tegen een dwars slootje aan laat lopen. Mogen we weer een heel eind zo'n ongelijke slootkant volgen en die stronken ontwijken of kopje onder in de groene zoi. Dan komen toch al die auto's in beeld. Het lijkt wel marktplaats. Deze prachtige wandeltocht tocht zit er weer op. Volgens ons scoort hij een 9, maar van Ad Verbakel, die zelf ook meewandelt, krijgt hij een 8. Ad heeft de tocht in Middelbeers al op papier en dat wordt een 10 en een half. Let maar op!!

Tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

20 maart, de lente staat voor de deur. De struiken lopen uit, de vogels laten van zich horen, de knoppen aan de bomen staan op springen. Meer dan ooit tijd voor een fijne wandeling!

We maken op deze laatste winterdag de laatste wandeling van de winterserie 2010/2011 vanuit het mooie Oisterwijk. Vorig jaar waren we onder barre weersomstandigheden ook in dit gebied. Veel wandelaars moesten vanwege gladheid verstek laten gaan en vroegen om een herkansing. Daar geven we graag gehoor aan, maar wel over nieuwe paden en andere stukken van het bossen- en vennengebied rondom Oisterwijk en van de Kampina. We lopen bijna voortdurend over wat wij echte Olatpaadjes noemen, onverhard dus!

Vanaf de startlocatie De Herberg van Oisterwijk, net verbouwd om ons als eerste gasten te ontvangen, gaat de 10 km direct de bossen in. De overige afstanden gaan naar het vennengebied. De tientallen vennen stammen uit de laatste ijstijd. De meeste zijn gevormd door de wind. Die sleet de laagtes uit en stooft het zand op tot grote hopen eromheen. Later vulden de kommen zich met regenwater. Het Kolkven is als enige uitgesleten door het woeste water van een smeltende ijsvlakte. Futen, aalscholvers en eenden zoals de kuifeend en de wintertaling bevolken de vennen. Met wat geluk zullen we deze zien!

Langs het Van Esschenven met mooie duinen lopen we richting Oisterwijk. Via landgoed De Hondenberg komen we al spoedig bij wagenrust 1 voor een lekkere kop koffie, thee of bouillon. De 15 km buigt hier af. De overige afstanden vervolgen de wandeling door het landgoed, langs het riviertje De Reusel, naar het Kolkven.

Bij de Zandstraat komt de 15km er weer bij om samen de bossen in te duiken. Over een mooie nieuw pad met bruggetjes lopen we achter camping de Boskant. Op de camping is de caférust.

Net voordat we bosgebied De Kampen bereiken, komt de 10 km er weer bij. Opnieuw via een pad door het boerenland naar de Logt komen alle afstanden bij wagenrust 2. De korte afstanden gaan vanaf dit punt weer terug richting startlocatie. Ook de 20 km buigt hier af om een fraaie lus door de Kampina te maken. De Kampina is een uniek heidelandschap dat omringd wordt door bossen en doorsneden wordt door enkele beken en beekjes. Het noordelijk deel is vrij droog met veel struikheide, in tegenstelling tot het zuidelijk deel dat vochtiger is.

De lange afstanden gaan richting riviertje De Beerze. De 30 km buigt af, de 40 km loopt verder richting Spoordonk. Via De Mortelen en de bossen van Landgoed Velder komt de caférust bij Boerderij Middelhoeve in zicht. De 30 km sluit hier ook weer aan. Via een boerenlandpad langs de Koevertseloop komen ook deze afstanden op de Kampina. Een mooie route in noordelijke richting volgt. Kris, kras wordt de Kampina verkend. Langs het mooie stukje van de Huisvennen komen we uiteindelijk bij het Belversven. Hier komen alle afstanden samen en rest het laatste stukje naar de start.

Deze laatste winterserie kent ook een 60 km! De wandelaars op deze route starten vroeg om vanuit de Herberg een lus van 20 km richting Oisterwijk, Haaren en Esch te maken. Hierna vervolgen zij hun tocht met de route van de 40 km. Tijdens deze wandeltocht zullen we merken dat het dichtbevolkte Nederland ineens heel ver weg is

We bedanken Ad Verbakel, onze routebouwer, voor de mooie tochten van deze winterserie!!!

-Myriam van den Berg-

Praktische info staat op pag. 5

'En nu wegwezen, anders staan we hier straks met 100 man'

Aangelokt door een blauwe hemel, een voorjaarszonnetje en windstil weer kwamen dinsdag 8 februari maar liefst 66 wandelaars opdagen voor een tocht door de Bedafse Bergen en de Maashorst bij Uden.

Thea Arts, een van de regelmatige gasten bij het Wandelen op Dinsdag, had zich een keer laten ontvallen dat ze in plaats van 'meeloper' ook wel een keer 'uitzetter' wilde zijn. 'Ik denk dat ik dat óók wel kan', had ze gezegd. Dat moet je bij WoD geen twee keer zeggen, want de organisatie laat er geen gras over groeien en nodigt je direct uit om dan maar een route voor je rekening te nemen. Zo gezegd, zo gedaan, Thea nodigde twee vriendinnen uit en samen hebben ze een prachtige tocht door de Bedafse Bergen en de Maashorst uitgezet.

Direct na de start werden de (toen nog) 58 deelnemers opgehouden door een seintje: "er komen nog een paar achterblijvers aan". Uit een wolkenloze hemel druppelden de achterblijvers aan tot een achttal mannetjes en vrouwtjes, wat iemand deed opmerken 'en nu wegwezen, anders staan we hier straks met 100 man'.

Enfin, een paar honderd meter verder doken we de Bedafse Bergen in. Nee, de Bedafse Bergen óp! Bovenop de slingerende rug van hoog opgestoven zandduinen hadden we een prachtig uitzicht over alle bossen zover het oog reikte. En dat was ver, want de wolkenloze droge lucht bood ons een fantastisch vergezicht.

De Bedafse Bergen zijn ontstaan rond de vroege middeleeuwen. De boeren lieten hun vee vrij tussen de bossen grazen, waardoor uiteindelijk de oude dekzandlaag van 5000 jaar geleden bloot kwam te liggen. De ruige wind deed de rest en stoof bergen op tot soms wel 25 meter hoogte. Later zijn deze beplant met eikenhoutwallen om het verder stuiven tegen te gaan, maar tussen de wallen liggen nog steeds stroken met prachtig helder stuifzand.

Na het afdalen kwamen we terecht op het aangelegde eco-duct over de A50, compleet met fietspad. Het geheel dient als oversteek naar de nabijgelegen Maashorst voor fietsers, wandelaars, reeën, konijnen, eekhoorns, kikkers, hagedisjes en ander klein grut.

De naam Maashorst is ontleend aan de Maas, die hier zo'n 125.000 jaar geleden stroomde. Door stijging van de Peelhorst kwam deze steeds oostelijker te liggen.

De Maas heeft in zijn loop hier vroeger veel grind afgezet, vandaar de bijnaam 'keienschijters' voor de Udenaren.

Een andere bijzonderheid is de Peelrandbreuk aan de westkant van de Maashorst. Door deze breuk in de aardkorst wordt het grondwater in zijn loop geblokkeerd en stijgt naar de oppervlakte. Dit verschijnsel heet wijst. Hierdoor ontstaat er plaatselijk een hooggelegen moeras met pal ernaast de lager gelegen droge grond.

In de Maashorst aangekomen hobbelden we langs een aantal waterlopen door het gebied, zoals de Kraaivenloop. De smalle schouwpaden lieten maar een begaanbaar eenmanspaadje vrij. De rest werd ingenomen door hopen halfverteerd groenafval uit het water. Plotseling een tiental tegenliggers: Nordic Walkers op stap. Bij gebrek aan verkeersborden kregen wij de voorrang. Psychologen zullen hierin ongetwijfeld de (onuitgesproken) macht van het aantal herkennen.

Na de waterlopen de bossen. Paden van allerlei soort leidden ons kronkelend door de bossen, waarin flink in de dennen gekapt werd om gras en opschietend loofhout een kans te geven.

Een tiental boswerkers-aan-de-schaft keek ons verbaasd na. Wel gewend aan een enkele wandelaar, maar zo'n bonte stoet van rugzakjesdragers leek toch meer op een vreedzame invasie. Vreedzaam, vreedzamer, vreedzaamst – of moet ik vreetzaam zeggen – waren de kudden Schotse Hooglanders die we even later in het ruige gras zagen herkauwen in de zon. Lui liggend, met de haren als overjarige Beatles voor de ogen, de koppen met de lange puntige hoorns hooguit even gedraaid naar de langslappende stoet, keken ze ons loom na.

Dit gedeelte van de Maashorst was zo'n tien tot vijftien jaar geleden nog landbouwgrond. Om de grond te laten verschrompelen grazen er nu de half verwilderde runderen. Een jaar of tien geleden – tijdens het eerste verschrompingsproces – stonden de velden vol met St.Jacobskruiskruid. Dit - weliswaar giftige - gewas liet in de bloeitijd zover het oog reikte grote velden barsensvol gele bloemen zien.

Ik neem aan dat deze plant nu grotendeels verdwenen is, anders zouden de koeien er nu niet grazen.

Via de Brobbelbies, waar de weilanden werden afgewisseld met bosjes, kwamen we in Slabroek terecht. In Slabroek staat het bezoekerscentrum van Staatsbosbeheer met allerlei informatie over de Maashorst, zoals de vogels, de salamanders en de schaars voorkomende rugstreeppad. Maar er was meer. Vlakbij ligt het gebouw van de kunstuitleen met werken van Corneille, Herman Brood, Ger Lataster, Jan Cremer en diverse anderen. Hier splitste de club zich. De natuurliefhebbers kozen voor een pauze in het bezoekerscentrum, de kunstliefhebbers voor de kunstuitleen. Maar het kan ook zijn dat de keuze op meer prozaïsche gronden gemaakt werd, de kunstuitleen had bonensoep in de aanbieding en het bezoekerscentrum erwtensoep. Enfin, na de soep trokken we weer via een andere route gezamenlijk op naar de Bedafse Bergen. Deze keer de westkant. Hoge steile zandhellingen blonken in de zon.

Een van de deelnemers was hier in december nog met de kleinkinderen geweest om te sleeën. Toen skiërs, langlaufers, snowboarders, sleetjes en kinderen, nu alleen maar wandelaars.

Langzamerhand naderden we weer het startpunt. Thea had nog een verrassing in petto. Voor de liefhebbers stond nog een extra lus over de cols van de buitencategorie van de Bedafse Bergen op het programma. De 'diehards' gingen mee, de rest trok op naar het startcafé om alvast de stoelen op te warmen. Na een tochtje door het mulle zand ging het naar boven. Ook het uitzicht viel in de klasse buitencategorie. In de verte het provinciehuis in Den Bosch. Misschien dat er van daaraf een nog beter uitzicht was, maar dat telt niet mee, vind ik. Dat is kunstmatig. Daarna terug via een camping. Naar binnen was geen probleem, het verlaten wat moeilijker. De ketting van de afgesloten achterpoort bood nog een ietsje ruimte, maar omdat er geen obesitas-lijders meeliepen kwamen we allemaal na 24 km toch weer thuis bij het café.

Rest me nog Thea en haar vriendinnen te bedanken voor de mooie tocht.

Laatste nieuws: op 9 augustus lopen we de zomervariant.

Tekst: -Kees van Vessem-

Foto's: -Diny Goorts-

Sectie Lange Afstand

Op de Coördinatiebijeenkomst van de Sectie Lange Afstand heb ik het bezwaar van OLAT gemeld tegen de opeenhoping van diverse Kennedy-marsen in dezelfde regio. Ons bezwaar dat dit ten koste gaat van de wandelaars en uiteindelijk zal leiden tot het afhaken van deelnemers werd door de Sectievergadering niet onderschreven. Hun motivatie is: wij kunnen de organisaties niet verbieden om op een bepaalde plaats en in een bepaalde regio een tocht te organiseren. De organisatie, als zodanig lid van een wandelbond, valt onder de coördinatie van de regio, die het wandelprogramma uiteindelijk vaststelt. Het streven om voor de langeafstandwandelaar een zo gunstig mogelijk programma samen te stellen wordt daarmee teniet gedaan. Immers, nu wordt niet gestreefd naar spreiding, maar naar het organiseren van zoveel mogelijk wandelgelegenheid onder auspiciën van de KNBLO in de regio's. Het devies wordt uitgedragen dat de sterkste organisaties uiteindelijk het pleit zullen winnen.

Een coördinatiebijeenkomst van de Sectie is dus als zodanig geen autoriteit maar alleen adviserend en niet bindend.

Toekenningen 2010

De Sectie Lange Afstand heeft in 2010 38 keer een erkenning gehonoreerd voor de Long Distance Walker. De hoogste graad tot nu toe was voor onze eigen Ernst Westerhoff voor 125 keer de LDW.

Voor de Kennedy Walker werd 163 keer een waardering verstrekt. Ook hier ging de hoogste graad naar een OLAT-lid: Mart Douven.

Tot nu toe werd de LDW in openvolging van beloning 439 keer toegewezen. De LDW bestaat vanaf 1999.

Voor de Kennedy Walker was dat 1405 keer. Deze bestaat inmiddels 16 jaar.

-Ad van Asten-

Stand Clubkampioenschap per 14 februari 2011

1		Martien v Achterberg	1745	4	M
2		Wim van Cappelle	990	2	M
3		Hans Pranger	880	2	M
4		Dennis van Reeden	790	1	M
5		Jan Dinnissen	610	1	M
		Ernst Westerhoff	610	1	M
		Gerrit Arfman	610	1	M
		Hugo Prinsen	610	1	M
		Wilko van Nieuwenhuyzen	610	1	M
		Jan Asselberghs	610	1	M
		Gerrit van Haandel	610	1	M
12		Ton de Jong	580	1	M
		Pieter Boots	580	1	M
		Henk Vink	580	1	M
		Nico van Hassel	580	1	M
	1	Anita Pepers	580	1	V
		Rinda Scheltens	580	1	V
		Frank Marchand	580	1	M
		Jelte van der Zee	580	1	M
		Cor v/d Heijden	580	1	M
		Hans van Heeswijk	580	1	M
		Piet van Buul	580	1	M
		Rob van Stuivenberg	580	1	M
		Claude Herman	580	1	M
		Frits Mennen	580	1	M
		Klaas Bakker	580	1	M
		Co Tops	580	1	M
		Servee Derks	580	1	M
		Ton Seetsen	580	1	M
		Jeannette van Boerdonk	580	1	V
		Ad Verbakel	580	1	M

De prijswinnaars Clubkampioenschap OLAT 2010

Wim van Cappelle

< 27 tochten

15110 punten

Martien van Achterberg

> 27 tochten

14240 punten

Jan Dinnissen

< 26 tochten

12975 punten

Hanny Klumpkens

> 26 tochten

12040 punten

Coby Visser

< 15 tochten

5620 punten

Anita Pepers

> 14 tochten

4825 punten

Uitslag wedstrijd/prestatie LAT 23 jan.

5 km weg				
1	Ad van Oijen	Weert	44	30.45
2	Aad van Leeuwen	NOP	49	33.16
3	Coert Peeters	De LAT	63	34.02
10 km weg				
1	Theo Koenis	De LAT	51	55.15
2	Frank van der Gulik	De LAT	77	56.12
3	Ron Timmermans	RWV	82	58.37
prestatie 25 km				
1	Marcel Dekker	De LAT		2.39.49
2	Jan de Jonge	De LAT		2.43.25
3	Martien van Achterberg	OLAT		2.58.37
4	Rob Wiche	RWV		3.01.56
5	Jan de Vos	De LAT		3.07.14
6	Paul Altena	De LAT		3.11.15
7	Chris Onwezen	De LAT		3.11.15
8	Remke Rurgers	De LAT		3.13.43

Uitslag wedstrijd/prestatie RWV 6 febr.

10 km				
1	Jerome Caprice	83	Mauritius	0.46.07
2	Harold van Beek	62	RWV	0.46.12
3	Richard Leijenaar	59	RWV	0.52.34
4	Theo Koenis	51	De LAT	0.55.26
5	Bart Snoeren	69	DAK	0.57.57
17	Martien van Achterberg	43	OLAT/RWV	1.06.55
5 km				
1	Jacques van Bremen	84	RWV	0.23.42
2	Dirk Bogaert	58	Meetjesland	0.24.53
3	Dennis van Reeden	89	OLAT	0.26.35
4	Colin Versteeg	95	RWV	0.27.21
5	Alex Wijsman	48	De LAT	0.29.51
3 km				
1	Loes van Bremen	86	RWV	0.19.43
2	Wim van Bremen	55	RWV	0.20.00
3	Emma Snoeren	2000		0.25.21
1 km				
1	Marjolein Schlüter	99	RWV	0.06.48
2	Annemiek Schlüter	2003	RWV	0.06.56
3	Klaas Bunschoten	46	RWV	0.07.21

LPS SCHEMA CLUBKAMPIOENSCHAP EN PRESTATIE/WEDSTRIJD

CLUBKAMPIOENSCHAP 2011

datum	organisatie	plaats	categorie	afstand	starttijd	punten	bonus
za/zo 12 op 13 mrt	Zuidwesthoek	4707 RA Roosendaal	Nachtmars	110 km	16.00 uur	460	
za/zo 12 op 13 mrt	Zuidwesthoek	4651 KS Steenberg	Kennedymars	80 km	19.30 uur	360	
zondag 20 mrt	wsv OLAT	5062 TB Oisterwijk	LA Winterserietocht	60 km	07.00 uur	350	
zondag 27 mrt	wsv OLAT	5045 ZZ Tilburg	Prest / wedstr. OLAT	50 km	10.30 uur	schema	500
				30 km	11.30 uur	schema	300
				20 km	13.30 uur	schema	200
				10 km	13.30 uur	schema	100
				5 km	14.30 uur	schema	50
za 2 apr	Amicitia ea.	5433 NG Katwijk (Cuyk)	De 65 Land van Cuijk	65 km	05.00 uur	300	
za 9 apr	SV De LAT	1901 NN Castricum	B-D-S LAT	60 km	07.00 uur	250	
za/zo 16 op 17 apr	HvB	5175 BZ Loon op Zand	Nacht van Loon	min. 95 km	21.00 uur	400	schema >95 km
				50 EM	21/00 uur	360	schema < 14 uur
za/zo 16 op 17 apr	Euraudax	2024 AV Haarlem	Kennedymars, groep	80 km	16.00 uur	360	
za 23 apr	KMS	6131 AG Sittard	Kennedy Mars Sittard	80 km	05.00 uur	360	schema <14 uur

WEDSTRIJD- EN PRESTATIETOCHTEN

datum	organisatie	plaats	locatie	afstanden
13-mrt	RWV	Uurwedstrijd		
17-20 mrt	EK Veteranen	Gent		inschrijving is gesloten
20 mrt	Grote Prijs	Lugano		
27 mrt	Wedstrijd/ prestatietocht	Tilburg	Pijnenburg wielersbaan	50-30-20-10-5 km
16/17 apr	Nacht van Loon	Loon op Zand	stratencircuit	95 km en 80 km

Bevroren akkers in Den Bosch

De reservelijst is als sneeuw voor de zon verdwenen. Zeven afzeggingen zijn er bovendien en met 109 man (29 Olat-leden!) gaan we van start voor de Bossche 100. Geen sneeuw, geen regen, geen gladheid, geen Loonse en Drunense Duinen. Betekent dit dat 2011 een makkelijk jaar was? Mwah...als je buiten de keihard bevroren akkers vol trekkersporen rekt.

En zand weten ze in Den Bosch altijd wel te vinden.

Gelukkig maar. Anders zou het tenslotte de Bossche 100 niet zijn.

Een uurtje vroeger dan vorig jaar stap ik in de trein naar Den Bosch. Het zal me geen tweede keer gebeuren dat ik vanwege een vertraging bij de NS mijn favoriete langeafstandstocht mis! Omdat de treinen soepel lopen, stap ik in Deventer echter uit en pak een trein later. In die trein zitten namelijk de Friezen: Jannie, Appie, Fokko en Sybe, en samen reizen is toch gezelliger dan alleen. Ruim een uur voor de start komen we in Den Bosch aan, maar dat uur vliegt zo om. Het is zó gezellig. Vlak voor tien verzamelen we ons bij de bagagewagen, waar Boetje een humoristische speech houdt. En dan mogen we weg. Samen met Jack Verschuren loop ik voorop. Het eerste stuk gaat door de binnenstad van Den Bosch, met zijn oude straten en op veel plaatsen overkluisde Binnendieze. Het is goed opletten, want de straatjes zijn zo kort dat we om de haverklap van richting veranderen. Langzaam verlaten we de stad en krijgen de eerste grasdijken voor onze kiezen. De grond is hardbevoren en onze enkels hebben het even zwaar te verduren.

Koud!

Tot onze eigen verbazing lopen Jack en ik al een tijdje voorop. Toch lopen we niet bepaald heel hard. Waar zijn al die snelle jongens gebleven? Die moeten blijkbaar even op gang komen, want voorlopig hebben we alleen achter ons wandelaars. We horen het woord 'mandarijnen'. 'Ah', glimlacht Jack, 'Oosterhout.' We bespreken de nieuwe Kennedy-mars, waarover ik tot nu toe nog geen positieve verhalen heb gehoord en ik vraag me af hoeveel deelnemers ze dit jaar zullen krijgen. Bij de tweede wagenrust warmen de vrijwilligers zich buiten aan een vuurkorf, terwijl wij in een lege schuur genieten van bouillon. Het is fris, maar zolang je

wandelt heb je geen last van de kou. Zelfs mijn handschoenen heb ik al uitgedaan. Nee, de vrijwilligersploeg heeft het veel zwaarder dan de wandelaars vannacht. Gelukkig kunnen ze zich af en toe in de auto wat opwarmen. Alle respect hoor! Toch hebben wij het niet supermakkelijk. Op een van de bevroren akkers struikel ik over een karrenspoor en kom terecht op mijn scheenbeen. De rest van de tocht voel ik de blauwe plek bij iedere stap zitten. Het hindert niet bij het lopen, maar is wel irritant. Wanneer het op de bevroren akkers wat langzamer gaat, neemt een groep Belgen de leiding over. Mooi, hoeven we tenminste niet meer zo erg op de pijlen te letten.

Bij Zeeland en Grave herken ik de groen/witte stickers van het Airborne Market Gardenpad, dat ik met veel plezier heb gelopen.

Danny Boy

Rond 2.15 uur komen we aan bij de eerste caférust in Nistelrode en moeten bijna een uur wachten op het gezamenlijk vertrek. Binnen zijn klappankjes neergezet, wat het café het aanzien van een voetbalkantine geeft. Wel is er zo genoeg plaats voor alle wandelaars om te zitten en dat is best lekker. Slaap heb ik gelukkig niet heel erg, omdat ik vrijdagmiddag al preventief heb bijgeslapen. Ik haal wat colablikjes uit mijn tas en ben weer klaar voor vertrek. De nacht blijft een afwisseling van grasdijken en asfalt. Er is bos, maar de paden vol diepe kuilen zijn zo mogelijk nog irritanter dan de bevroren akkers. 'Ik word zeeziek!' roep ik jolig, maar het is niet ver bezijden de waarheid. Wanneer ik toch een dipje krijg, zet ik muziek op en speer even vooruit. Fokko, een van de debutanten op de Bossche 100, loopt mee.

Aan de horizon ziet hij het ochtendgloren en dat geeft weer nieuwe moed. Muziek uit en genieten. Bij de volgende wagenrust horen we Ton de Jong in de verte aankomen. Hij heeft zijn fluit weer tevoorschijn gehaald en zijn Danny Boy klinkt onverwacht ontroerend in het licht van de ontwakende ochtend.

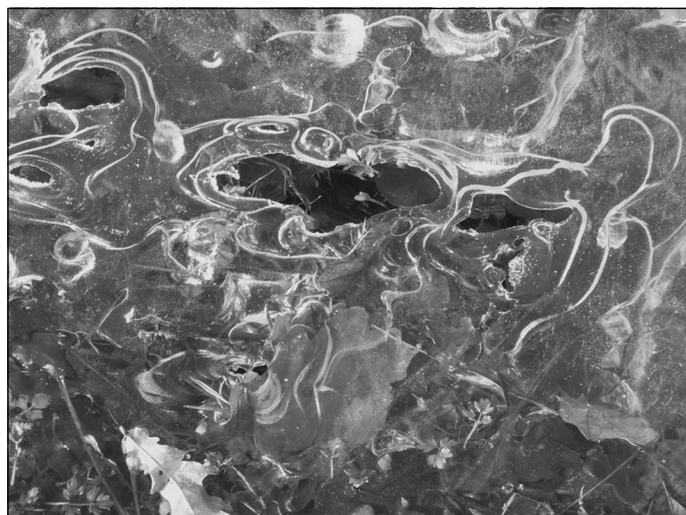
WS78-parcours

Dag dan. Na het vertrek uit de tweede caférust in Herpen komen we op bekend terrein. Ook de WS-tocht in Ravenstein trok door dit gebied. Het is fantastisch mooi, bomen zijn wat berijpt en over de heide ligt een zijdeachtig waas. Ook krijgen we hier een zandvlakte te verwerken, het mulle zand van de Herperduinen. Gelukkig zijn we er zo overheen en is het niet zo zwaar. We komen uit bij het Wiel van Rosmalen van kunstenaar Armando, een bronzen kunstwerk dat gelukkig nog niet is gejat om de waarde van het materiaal waarvan het gemaakt is. Ik neem de tijd om te fotograferen en daardoor gaat het tempo langzaam omlaag. Fokko loopt vooruit en wacht op me. Dat is nou ook weer niet de bedoeling. Vlak voor de derde caférust in Nuland pakken we dezelfde dijk die we ook met de WS hebben genomen. Toen lag er nog ijs, nu hebben we een heel ander uitzicht. In de rust neem ik even de tijd om mijn voeten te verzorgen. Wanneer het fluitje gaat, speelt de groep die 110 wil lopen er vandoor.

Ijsje

De op een na laatste rust. In de schaduw van de geluidswal langs de snelweg: de vla-flip. Heerlijk. Ik lust er best nog eentje, maar vind het belangrijker dat de wandelaars na mij er ook van kunnen genieten. Ik neem daarom nog eens een extra dropje en ga weer verder. Fokko stuur ik dan vooruit. Het tempo is er echt uit nu en hij loopt nog als een tierelier. In een oogwenk is hij verdwenen. We lopen in een bosgebied en hier kom ik twee valkeniers tegen, een man en een jongen. Er is echter geen vogel te bekennen. Die zit hoog in een boom en laat zich niet naar beneden lokken.

Lang hoor ik nog het dwingend fluitje waarmee ze het dier naar beneden hopen te krijgen. Wanneer we het bos uitkomen, laten we het laatste stukje natuur achter ons en trekken definitief de stad in. Maar eerst spot ik nog wat prachtig gevormd ijs in het slootje langs de geluidswal. De lucht en het water hebben in hun gezamenlijke dans een bijna abstract kunstwerk gemaakt. Hoewel mijn ledematen niet meer zo heel soepel zijn, ga ik door de knieën om het fenomeen van zo dichtbij mogelijk vast te leggen.

Direct daarna moeten we een talud op naar de stoplichten die het landschap van steen en asfalt inleiden. Ik ben moe en denk niet na. Recht omhoog gaat het, klauterend over het gras. De wandelaar na mij kijkt eens rustig, stapt een paar passen naar rechts en kiest een pad dat veel minder steil omhoog gaat. O!

We naderen Den Bosch nu met rasse schreden. Hier hebben de routebouwers toch weer een mooi stukje groen gevonden. We slalommen tussen een weiland en een dijk naar de laatste wagenrust. Esther ziet dat ik moe ben en stopt me een chocolaatje toe uit de doos die ze als vrijwilliger heeft gekregen. Wat worden we toch gruwelijk verwend. Voor de laatste vijf kilometer gaat de muziek weer op. Langs de Brabanthallen en een kanaal naderen we de finish. Roel en Ineke lopen me tegemoet, ze komen hun vriendin Anita inhalen, ook al een debutant in Den Bosch. Ik heb haar al een tijdje niet gezien en meer dan dat ze ergens achter me zit, weet ik niet.

WEDSTRIJD/PRESTATIE

Het wedstrijd/prestatiewandelen is een jaarlijks OLAT-evenement voor snelwandelaars, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar die weleens wil weten hoe hard hij of zij nu eigenlijk loopt. Want alle tussentijden (per 5 km) worden geklokt tot op de seconde. Na afloop ontvangt men een diploma.

Sinds 2010 vindt het evenement plaats in Tilburg, op een wielersbaan met rondjes van ruim anderhalve kilometer. Het parkoers is aangelegd in een parkachtige omgeving en (in tegenstelling tot voorheen in Olland) niet toegankelijk voor verkeer.

De bijbehorende accommodatie is sinds kort vernieuwd, zodat we nu ook kunnen beschikken over alle faciliteiten zoals douches op het complex zelf. In de kantine vindt aan het eind van de middag de uitreiking plaats van prijzen en diploma's.

Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u. Op de overige afstanden is het tempo vrij. Publiek is welkom.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen. OLAT-leden krijgen 50% korting bij voorinschrijving, mits ze meedoen in herkenbare OLAT-outfit.

De korting voor KNAU-leden bedraagt 25%; voor bondsleden € 0,50 (geen korting op korting).

Datum: zondag 27 maart

Inschrijfgeld:

Starttijden (stipt!):	10:30 u	50 km	€ 10,00
	11:30 u	30 km	€ 9,00
	13:30 u	20 km	€ 8,00
	13:30 u	10 km	€ 5,00
	14:30 u	5 km	€ 3,50

Finish sluit 17:40 u voor alle afstanden

Informatie: Henk Plasman
wedstrijd@olat.nl
Weegbree 81, 5684 JC Best
06-10980674

Inschrijven: vóór 20 maart via inschrijfformulier, te downloaden op www.olat.nl of via inschrijfformulier, aan te vragen bij Henk Plasman
vermeld altijd uw naam en de afstand

Betaling: voor 20 maart naar giro 1775156 (t.n.v. OLAT te Eindhoven)

Na-inschrijven: tot een half uur voor de start

Startlocatie: clubhuis van Wielersclub Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3, 5044 ZZ Tilburg
(goed bereikbaar met OV)

En dan herken ik opeens de voetbalvelden, die we van achteren naderen. Over de parkeerplaats en ik ben terug. Joepie! De Bossche bol bewaar ik voor later, maar uiteindelijk geef ik hem weg aan de laatste wandelaarster die net op tijd binnenkomt en daardoor compleet van slag is. Ze heeft het gehaald en dat is het belangrijkste. Die Bossche bol heeft ze dan ook dubbel en dwars verdiend.

Tenslotte nogmaals mijn oprechte dank aan alle vrijwilligers van de Bossche 100. Ik blijf het bijzonder vinden dat mensen er zoveel tijd en moeite in steken om ons plezier te bezorgen. De warmte waarmee ze iedereen tegemoet treden, geeft je als wandelaar echt nieuwe moed wanneer je dat nodig hebt.

Tekst: -Rinda Scheltens-

Foto's: -Bernard Oude Nijhuis en Rinda Scheltens-

Rectificatie S.O.P.

In reactie op ons berichtje onder "Nieuws Kort" in het februari-nummer van OLAT-Nieuws ontvingen wij onderstaande brief van S.O.P., waarvan de inhoud voor zich spreekt.

Geachte redactie OLAT nieuws,
Leuk dat jullie een nieuwsbericht plaatsten in uw clubblad met betrekking tot het SOP.

Echter uit uw bericht wordt de indruk gewekt dat het SOP iets heeft te maken met Euraudax Nederland of zelfs de opvolger zou zijn. Namens het Comité Samen Op pad zou ik gaarne één en ander recht willen zetten.

Het SOP is in het leven geroepen om de Sagambiara Walk voort te zetten.

Gerrie van den Brink (medeoprichter SOP) werd enkele jaren geleden 50 jaar en om deze verjaardag te vieren met haar wandelvrienden organiseerde ze een wandeling met als doel het vieren van deze dag, tevens was er het goede doel op de laatste zaterdag voor Kerst. De opbrengst van de wandeling werd besteed in een goed doel in Gambia.

De naam is ontstaan door Sara te knippen Sa en ra om daar Gambia tussen te plaatsen. Omdat de Sagambiara walk een succes was bleef het niet bij deze ene keer en werd gezocht naar een organisatie voor meerdere jaren. Dit leverde het ontstaan van Samen Op Pad met als motto "Een druppel op de gloeiende plaat" en dat allemaal voor het goede doel. Voor meer informatie kijk op www.wc.samenoppad.nl

In diezelfde tijd vond het debacle Euraudax plaats, oud inrichters gingen verder onder de naam vrienden van Euraudax wat erg veel onduidelijkheid schiep en het verzoek van Euraudax Nederland werd gerespecteerd en men zocht een ander oplossing. Deze is toen gevonden bij het SOP.

Het SOP maakt naast de Sagambiara Walk het groeps-wandelen op woensdag mogelijk. Er is duidelijk een andere insteek bedoeld als de Euraudax gedachte. We maken alleen groepswandelingen mogelijk tot 25 km en dat alleen op woensdag. Ook zijn we niet gebonden aan een vast wandeltempo van 6 km/h en vaste rusttijden.

Als oud Euraudax en nieuwe SOP wandelaars willen we deze tak van wandelen niet verloochenen maar de veronderstelling dat het SOP een opvolger is van Euraudax gaat ons te ver en vragen wij om rectificatie. Ook doet de veronderstelling onrecht aan de gedachte van de oprichters van het SOP. De hoop uitsprekende dat dit bericht één en ander duidelijk maakt en recht zet,

met de vriendelijke groeten

Samen Op Pad,

-Wim Freriks-

2 VOOR 12

Nog maar net gekomen van de Bosche 100 was LAT-bestuurslid en lange afstandswandelaar Coert Peeters te zien in een heel andere tak van sport: namelijk de denksport. Op 3 februari was hij te zien in Twee voor Twaalf.

De uitzending is terug te kijken op: <http://beta.uitzendinggemist.nl/afleveringen/1054860>

Constant aan de wandel

Op zaterdag 15 januari nam ik deel aan de winterwandeling die werd georganiseerd door wsv Prins Bernhard. De start vond plaats vanuit het wijkpaviljoen Patrimonium aan de Jeekelstraat te Leerdam.

Na de start ging de route via de Tiendweg richting Lingedijk, met passage van de glasfabrieksterreinen. Via een brug over de Linge wandelden wij aan de overkant van de rivier verder over de Zuiderlingedijk naar het landgoed Heukelum. Het bosje ter plaatse was vanzelfsprekend in de route opgenomen, zodoende kwamen wij ook langs het kasteeltje. Daarna ging de stoet even langs de Provinciale weg en een fietspad om in Asperen te komen. Hier namen wij een grindpad om vervolgens op de Leerdamseweg uit te komen. Een mooi graspad volgde langs de Linge, die daar in alle pracht ligt te meanderen om de wandelaars met prachtige natuurplaatjes te verwennen. Uiteindelijk kwamen wij bij het gemeentehuis van Lingewaal, waartoe Asperen behoort. Hier was de rust voorzien.

In Asperen volgden de wandelaars vervolgens de Voorstraat tot ze weer de Zuiderlingedijk bereikten. Na passage van die dijk kwamen wij bij Fort Asperen dat aan de Langedijk ligt. Bij het naderen van Acquoy kregen we zicht op de scheve toren. (Hoe heet dat plaatsje in het buitenland ook alweer, waar ze zo'n toren als trekpleister hebben nagebootst?)

In Acquoy was de horecarust in Café-tapperij Lingezicht. Na de pauze wandelden wij langs die scheve toren richting Leerdam. In Oud-Schaik passeerden wij het 'Wieltje van Colé'. Toen nog een stukje langs de grijsdijk en wij waren weer terug op de Horndijk en daarmee in het stadje Leerdam. Daarna volgde nog wat heen en weer geloop om ons alle mooie plekjes mee te geven voordat wij bij de finish kwamen.

Met dit alles werd het een afwisselende tocht. Het weer hield zich goed en daarmee waren de 261 wandelaars na afloop dik tevreden.

-Constant Dedel-

Hoogtepunt: de historische binnenstad van Dordrecht

De start was vanuit het wijkontmoetingscentrum in Verzorgingshuis Swinhove. Rond kwart voor negen kwam een telefoontje binnen bij de voorzitter dat een groep van 30 wandelaars gestrand was bij NS Rotterdam-Lombardijen. Gelukkig konden deze wandelaars met een uurbus, die 10 minuten later arriveerde, naar Zwijndrecht meerijden. Ze moesten wel extra kosten maken, maar dat is beter dan niet kunnen meewandelen. Nu vertrokken deze wandelaars even na kwart voor tien. Veel wandelaars stonden bij de start bij een verkeerde deur. Er werd namelijk niet gestart vanuit de hoofdingang, maar vanuit een niet officiële ingang. Er werd, zoals gebruikelijk, weer even voor negenen gestart.

We verlieten Zwijndrecht, staken de Oude Maas via de Stadsbrug over en volgden de oostelijke oever van de Oude Maas noordwaarts. Hier dwaalden we door de historische binnenstad van Dordrecht. Zo liepen we langs de Binnen- en Buiten Kalkhaven. Even voordat we de Grote of Onze Lieve Vrouwe kerk in het vizier kregen werd een auto van de kade via een hijskraan op een boot getakeld. Verder kwamen we langs de Pottenkade, staken de Mazelaarsbrug over en kwamen uit op de Korte Gelderse kade. Hier was net een waterbus gearriveerd bij Veer Hooikade. Daarna liepen we door de Catharijnenpoort uit 1652.

Na de Hooikade en de Nieuwe Haven kwamen we bij de Wolvershaven en staken een ophaalbrug over naar de Kuipershaven. Via de Spuipoort werd de wandeling langs de Oude Maas verlaten en werden delen van de rest van de historische binnenstad van Dordrecht bekeken. Na de Voorstraat kwamen we door een supersmal straatje, de Zakkendraagerstraat, waar passeren vrijwel niet mogelijk was. We verlieten de historische binnenstad bij de Cornelis de Wittplaats.

Nu liepen we naar NS station Dordrecht onder het spoor door en kwamen vlak langs een kaartjesautomaat. We kochten alvast treinkaartjes voor de terugreis. Want de kans was groot dat we, na afloop van de tocht, met iemand mee konden rijden naar station Dordrecht om dan met de intercity huiswaarts te rijden. Het achter het station Dordrecht gelegen Weizigtpark was onze volgende doorkomstplaats. Het fototoestel was even opgeruimd omdat het wat was gaan motsneeuwen. Nu volgden een paar lange wegen zoals de Krispijnseweg, de Patersweg en de Zuidendijk. Daarop werd het Wielwijkpark doorkruist alvorens de A16-snelweg te kruisen. Via de Amstelwijkweg en de Wielhovenstraat werd de soeppost bereikt. Deze was gelegen in de garage van de

EDAD (Eerste Dordrechtse Autobus Dienst).

We bevonden ons nu pal langs de Dordtsche Kil en volgden hier een graspad langs het water aan onze rechterhand en een dijk aan onze linkerhand. We werden ingehaald door één van de oprichters van WS78. Hij was ons nog maar net gepasseerd of hij liep de grasdijk op. Even later dachten wij er ook over om de dijk op te gaan, want van de dijk heb je een mooier uitzicht op de omgeving. Maar omdat er op de

dijk meer koude wind stond, bleven we toch maar beneden. Voor-noemde wandelaar liep spoedig de dijk weer af, maar wel aan de andere kant. Daar liep de geasfalteerde Wieldrechtse Zeedijk en dat was wel makkelijker lopen.

Op de plek waar wij het graspad verlieten was een gammele doorgang in het hekwerk. We waren bij de Kiltunnel aangekomen en liepen de Dordtsche Kil nu onderdoor. Aan de andere zijde van de Dordtsche Kil liepen we nu noordwaarts richting 's-Gravendeel. Hier zagen we een oude watertoren, die nu door Waterbedrijf Euro-poort beheerd wordt.

Langs de Kilweg zagen we een groot voetbalveld liggen van

sportpark De Trekdam. Hier was de start van nog een wandeltocht, die door dezelfde parkoersarchitect was uitgezet als onze tocht. Het betrof de 2e Seuterrwinterwandeltocht. We troffen een 30 km loper van die tocht van wie we ook bovengenoemde informatie kregen. Nadat de Kilweg afboog, bleven wij de grasdijk langs de Dordtsche Kil volgen. Onderaan de grasdijk liep een smal tegelpad langs de achterkant van huizen en hierover reed een parkoersbewaker ons voorbij. Er waren wandelaars die opmerkingen maakten zoals waarom rij je niet op de grasdijk. We verlieten 's-Gravendeel langs een industriegebiedje. Over een grasweg met wilgen werd de grasdijk weer bereikt. Maar nu heette het water aan onze rechterhand weer de Oude Maas.

Nu volgde een lang graspad naar Puttershoek. Dit natuurgebied had de naam Groot Koninkrijk. Groot Koninkrijk ligt langs de Oude Maas, aan weerszijden van de kade. Het is een van de weinige gebieden waar de zogenoemde grasgorzen nog voorkomen. Dit zijn oorspronkelijke, langgerekte graslanden. Vlak voor een uitzichtplateau sloegen we af. Van het uitzichtplateau hadden we nog een mooi uitzicht op de Oude Maas met zijn talrijke rietkragen.

Langs Het Lorregat, dat vol lag met pleziervaartuigen, werd molen De Lelie bereikt. Via de Molenweg en een steile stenen trap werd natuurgebied De Hoeksche Waard Oost, Plan Argusvlinder betreden. We kwamen bij een geel gekleurd hekwerk met de tekst: *ik verlaat - licht geur en geluid - van mijn huis - en betreed - gang en kamer - van de seizoenen.*

We staken een paar bruggetjes over. Via de Kromme Elleboog werd het natuurgebied verlaten. Vanaf de Hoekse Dijk kregen we uitzicht op een natuurisbaan, die echter nog niet bevroren was. De grote rust werd bereikt op sportpark De Lange Weide te Maasdam waar FC Binnenmaas voetbalt.

Na de rust liepen we langs een lange vaart. Een paar Noord-Hollanders kwamen ons achterop. Ze hadden wat langer gepauzeerd om zodoende weer op de foto te komen. Voordat de haven van Puttershoek werd bereikt, kwamen we langs het kerkgebouw van de Nederlands Hervormde kerk met het kerkelijke centrum De Hoeksteen.

Het kleine haventje van Puttershoek werd bereikt, waar we met een fiets/voetveer naar de overzijde van de Oude Maas moesten. Het pontje voer net weg, waardoor we het haventje rustig in ons konden opnemen. Mooi is hier café 't Veerhuis. Hier is de legendarische schaatser Kees Verkerk geboren.

Aan de overzijde van de Oude Maas maakte ik kennis met een jongedame, die mijn foto's van de WS78 tocht vanuit Hilversum zo mooi vond. Even liep ik met haar op totdat ik weer een fotomotief zag. We volgden nu een tijdlang het Doctorandus J. Borgmanpad dat langs de oostzijde van de Oude Maas liep. Nu werd Heerjansdam bereikt.

We liepen we over de Dorpsstraat, die overgaat in de Molenweg. Langs de Molenweg ligt de algemene begraafplaats, die dateert uit 1872. Hier stond voorheen een kasteel. Even voorbij de Molen werd de koffiepost bereikt in de kantine van tennisvereniging Heer Jan te Heerjansdam.

We verlieten de bebouwde kom van Heerjansdam door een tunnel onder een spoorlijn door. Langs de wanden van de tunnel waren mozaïektegels met fraaie afbeeldingen bevestigd. Ook aan de buitenzijden van deze tunnel zaten mozaïektegels met fraaie afbeeldingen. Op een splitsing volgden we de Waalweg langs de rivier de Waal. De zon, die inmiddels tevoorschijn was gekomen, zorgde voor fraaie kleurschakeringen. Na een bocht zagen we huizen in Rijsoord aan de overzijde van het water fraai in het zonlicht liggen.

De fruitpost werd bereikt. Deze was gelegen in molen De Kersenboom, een ronde stenen korenmolen van het type Grondzeiler. De molen werd op 23 juli 1822 in bedrijf gesteld. Daarna kwamen we in de bebouwde kom van Rijsoord. Bij de Nederlands Hervormde kerk staken we over bij een standbeeld van een jongeman met balen stro in zijn handen. Over het Schalkse dijkje verlieten we Rijsoord. Bij de A16 snelweg aangekomen volgden we de snelweg ruim een km zuidoostwaarts. Langs deze weg maakten we de laatste buitenfoto's voordat de zon onderging. We liepen nu naar Kijfhoek en voor de spoorlijn sloegen we af en volgden de spoorlijn tot net voorbij de A16.

Tussen Barendrecht en Zwijndrecht ligt rangeerterrein Kijfhoek met 43 verdeelsporen. Het rangeerterrein is het grootste van Nederland. Het rangeerterrein valt onder de gemeente Zwijndrecht. Meteen daarop kruisten we opnieuw de A16 en we maakten hier op korte afstand een hoek van ongeveer 400 graden. Daarna doorkruisten we nog het Hoge Devel park. Een paar honderd meter verderop werd de finish bereikt om 17:20 uur. Het was bij de finish nog behoorlijk druk ondanks het gevorderde uur. Dat had alles te maken met een shanty-koor dat nog niet was uitgezongen.

We complimenteerden de parkoersarchitecten met hun creatie. Het was, zeker voor deze omgeving, best een aardige tocht geworden. De binnenstad van Dordrecht was één van de hoogtepunten, maar de talrijke graspaden en dijken moeten beslist ook niet onvermeld blijven. Het IVV-nummer was 16775. Wat de IVVstempel betreft: we constateren al enige tochten lang dat de letters IVV en NL vrijwel niet voorkomen in het stempel. Het voorgaande seizoen deed dat probleem zich ook al voor. Toen we de stempelaar er op aanspraken kregen we te horen, dat het stempel zo wordt aangeleverd. Een goed geplaatste stempel geeft toch wat meer kwaliteit in je IVV-boekje/kaart.

Onze GPS stopte bij een afstand van 41,78 km. Toen een wandelaar uit Overijssel dit hoorde zei hij: 'Jammer, het is net geen 42,195 km want dan had ik kunnen zeggen dat ik de marathonafstand had gelopen'. Er waren 329 deelnemers.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

Aankomst in Santiago

DINSDAG 21 SEPTEMBER

Voor mensen van de klok: vandaag starten we om vijf voor acht. De 'langzamen' krijgen een voorsprong van een kwartier, maar ik weet dat die binnen twee uur toch wel teniet zal zijn gedaan. Het is nog schemerig en door de ochtendnevel niet zo warm. Net zoals gisteren het laatste stuk lopen we nu overwegend door het bos. In het dorpje Casanova staat het hostel wat door de organisatie oorspronkelijk geboekt is, maar overboekingen hebben we in de afgelopen drie jaar al vaker meegemaakt, en de meesten zijn tevreden om weer eens 'in the middle of nowhere' te zitten, buiten de optocht.

Weer drie kwartier later zijn we in Lebreiro. Hier steken we de rivier de Porto over, die de provinciale grens vormt tussen Lugo en A Curona. Ik dacht dat Galicië de provincie is, maar het is toch een groter bestuurlijk geheel (kanton). In de plaats zelf staat voor de kerk van de Virgen de las Nieves een gigantisch hoge mand, gevlochten van wilgentenen, met een rieten dak erop. Dit is een cabeceiros, een kleine vorm van de horreos, die wij gisteren al een paar keer hebben gezien. Maar deze hokjes schijnen veel unieker te zijn.

De provinciegrens ligt op een klein

bergtopje. Nu lopen we 6 kilometer door een glooiend landschap naar Melide, de eerste grote stad van vandaag. Furelos is het laatste dorpje voor die stad. Daar zien we, net nadat we een Romaanse brug over het riviertje de Seco zijn overgestoken, drie grote rotsblokken met daarop plaquettes met honderden namen. Deze keer gaat het niet om een herdenkingsmonument voor pelgrims, maar om gesneuvelde soldaten van de Tweede Wereldoorlog. Hier worden we ook gepasseerd door de 'hazen' Loes Jansen, Silvia Vergunst en Bert de Leeuw.

In Melide halen we in de voormalige kloosterkerk een pelgrimsstempel. Er staan indrukwekkende beelden rondom het altaar. Naast de kerk is een plantsoen met bankjes, daar hebben we koffie met gebak. De zon is er nog niet, daarom is het ontbreken van bomen geen probleem. Hier is ook volop gelegenheid om praktische zaken te regelen zoals ansichtkaarten posten en geld pinnen. In heel veel gehuchten is nergens een pinautomaat te bekennen. Diny doet hier aangifte van het gestolen geld van gisteren. Dat kan ik ook doen, maar ik heb me voorgenomen na de gemiste 10 kilometer vorig jaar alles van deze Camino te lopen, en ik ben dan toch gedwongen om een groot stuk over te slaan om niet te ver achter te raken.

De volgende 12 kilometer zijn vrij vlak. We moeten zo nu en dan rivieren oversteken, die in noordelijke richting naar het dal van de Ulla stromen. Bij een brug over een van die beekjes fotografeer ik drie 'staartlopers'. Hier zit nu ook Martha de Heus bij. Zij is gisteren gevallen en moet het een paar dagen rustiger aan doen.

Arie en ik zijn wel erg laat vandaag, want op een gegeven moment rijden de busjes boven op de heuvel weg, jammer een peer gemist!

In het volgende dal ligt langs het riviertje de Iso een vakantiecamp. Hier hebben Nel en Sjaak ruim 12 jaar geleden met een stel jongeren uit Vogelenzang overnacht. Zij zaten in de begeleidingsgroep van die kinderen, die toen ook een stukje Camino liepen. Daar hebben ze elkaar leren kennen.

Nog een klein stukje naar Arzua, een "klim" van 100 meter over 3 kilometer. We lopen wel langs een vrij lange, saaie invalsweg. In Arzua kunnen we onze koffers en tassen vast in de aubergue neerzetten, want dit is onze volgende overnachting. Theo heeft daar de mogelijkheid om te koken, dus bestaat de lunch deze keer uit soep en een hamburger.

Om drie uur beginnen we aan de laatste 8 kilometer, ook weer door een glooiend landschap. Het is weer heet (25 graden), maar de eucalyptusbossen houden veel warmte tegen en we lassen nog een caférust in.

Op het eindpunt in Calle zit iedereen al te genieten in de zon, en daar is voor ons ook nog ruim een half uur gelegenheid om te rusten. Kunnen we stellen dat de jachtigheid van Nederland hier plaats heeft gemaakt voor de innerlijke rust van de Caminoganger?

WOENSDAG 22 SEPTEMBER

Een dagafstand van 23 kilometer. Vanavond bevinden we ons al heel dicht bij Santiago. In het straatje voor onze auberge is het om 7 uur al redelijk druk met vertrekkende pelgrims. Die hebben dus een achterstand van 8 km. op ons, want wij starten in La Calle. Daar is het in de schemering naar de markering zoeken in de nauwe steegjes. We hebben even later weer een prachtige

zonsopgang, een vuurrode zon. In het begin staan we even stil om een paar grote paarse lelies vast te leggen, een heel mooie bloem, die we nu vaker zullen tegenkomen.

We moeten op dit stuk veel klimmen, maar het zijn nooit steile stukken. De bossen bestaan hier behalve uit eucalyptus ook uit eiken en dennen, maar de eerste soort voert de boventoon. Deze bomen zijn erg hoog en hebben daarnaast soms een doorsnee van meer dan 150 cm.

Op het eerste terras zitten Jan en Diny van Beurden aan een kopje koffie. Jan is met een kale kin aan de Camino begonnen, maar heeft na 12 dagen een echt pelgrimsbaardje gekweekt.

Even verderop een aparte pelgrim: kleurrijk gekleed, met de Italiaanse vlag, en hij loopt op krukken. Hij spreekt alleen Italiaans, en het is zo'n spraakwaterfall, dat ik hem vrij snel bij Arie "dump"!

Kort voor Santa Irene een minimale omweg (100 meter) naar een openluchtkapelletje.

Verderop de Alto de Santa Irene, een bergtop, maar ze ligt op de zelfde hoogte als waar we gestart zijn (360 meter). In Santa Irene is de stempel-post dicht. Net buiten het dorp is wel de koffie op een grasveld. Hier heeft Theo al zijn charme moeten aanwenden om van de boerin toestemming te krijgen haar terrein te gebruiken. Het is ook moeilijk om autochtone mensen op de foto te krijgen. Zal ook wel iets met het overaanbod aan pelgrims te maken hebben.

We worden ingehaald door drie pelgrims die te paard zijn. Buiten die leuke Spaanse juffrouw, die we een week geleden hebben gezien, zijn dit de enige amazones.

In Pedrouzo, dat weer langs de grote weg ligt, nemen we de traditionele derde rust (= caférust).

Daarna volgt een holle weg, doet aan Limburg denken. Dit duurt slechts een kwartier en dan gaan we over een onverharde grintweg omhoog. We zijn even weg van de snelweg, maar nu horen we het geluid van vliegtuigen: het vliegveld Labacolla kondigt zich aan. Hier staat Theo van de Ven met watermeloen en ijsthee. Ze hebben deze keer echt geen mooi plekje kunnen vinden, maar wat wil je bij een regionaal vliegveld!

In de plaats Labacolla zelf bevinden we ons nog maar 6 kilometer van Monte Do Gozo, het eindpunt van vandaag. Net buiten het dorp ligt een beekje, waar de pelgrims vroeger zichzelf en hun kleren wasten voordat ze Santiago binnenkwamen. Nu is dat uit de tijd, dus is er een kraantje bij de kerk. Net buiten het dorp een pittige klim, wat we vooral beseffen als we zien dat de fietsende pelgrims hier afstappen. Even verderop hebben we voor het eerst deze week een ontmoeting met Nederlandse pelgrims, die in 2005 in Roncesvalles begonnen waren, dus net als wij "parttimers".

Nu lopen we over een lange rechte weg naar het eindpunt. Dit is echt asfaltvreten. Het zwembad heeft onze interesse niet meer, straks kunnen we douchen. We passeren ook nog het regionale televisiestation van Galicië.

Daarna San Marcos, een dorp waar we zo doorheen zijn. Eventjes omhoog en daar is de Monte Do Gozo. De berg, waarvandaan je de kathedraal van Santiago kunt zien liggen. Maar dat was vroeger, nu is het zicht vanaf de top verpest door andere hoge gebouwen.

Er staat hier een monument dat herinnert aan het bezoek van Paus Johannes Paulus II. Maar erg vreemd dat daar vlak achter een rare klimtoren staat waar allerlei bidons aan hangen, twee bouwwerken die vloeken met

elkaar. Het appartementencomplex, waar wij de komende twee dagen zullen overnachten, is heel uitgestrekt en omdat er veel toeristen komen en congressen worden georganiseerd, is het voor de echte pelgrim een gruwel. Het eten, cafetariasysteem, is geen gram te veel en het Grand-Cafe te lawaaiig, maar je moet roeien met de riemen die je hebt. Er is nog een mogelijkheid: buiten op het terras, maar dat vind ik (watje) na 10 uur met 14 graden veel te koud!

DONDERDAG 23 SEPTEMBER

Het is vandaag dus niet 'wij gaan op naar de Heer', maar wij dalen af naar de Apostel, want we lopen nu over de berg Monte do Gozo naar beneden.

Na 500 meter is er een beeldentuin, waar heel wat Christelijke pelgrimstafereleer te bewonderen zijn. Maar wel lastig om mee te nemen, sommige beelden wegen meer dan 100 kilo! Nou ja, die ene wandelschoen van vijf kilo kan misschien.

Bij het binnenkomen van de stad stoppen we even bij een hoge zuil. Daar is de mogelijkheid om je hand op een

men we dichterbij die kerk waar het allemaal om te doen is. Ongeveer een uur nadat we het appartementencomplex op de Monte do Gozo verlaten hebben, zien we aan het eind van een historisch straatje, de Calle de San Pedro, een van de torens opdoemen.

We handhaven de traditie om verspreid aan te komen op het grote plein, de Plaza del Obradeiro. Jammer, het zou toch een aparte ervaring geweest zijn als alle oudgedienden, die er vier jaar geleden al bij waren, tegelijk aangekomen waren. Maar ja, we zijn nu eenmaal wandelaars, die ieder hun eigen tempo aanhouden. En binnen een half uur kunnen we de meesten toch feliciteren met het bereiken van dit speciale doel.

Natuurlijk hebben we die majestueuze kerk op het grote plein bewonderd en gefotografeerd. Uiteraard kenden we de het gebouw allang, omdat we het al in talloze kranten en tijdschriften en als illustratie bij reisverhalen hadden gezien, maar nu waren wij er persoonlijk.

Als iedereen de eerste indrukken een beetje verwerkt heeft, gaan we in het Pelgrimsbureau onze oorkonde afhalen. Helaas is dat niet een kwestie van even 'd'rin en d'ruit', want er zijn nog een paar honderd anderen die dat toevallig ook op dit moment willen regelen.

Dus staan we eerst buiten drie kwartier in de rij en daarna in het trappenhuis ook nog een klein uur. Het zijn overigens niet alleen geestelijken die de oorkondes verstrekken. Er worden ook geen moeilijke vragen gesteld. Wat je nationaliteit is, waar je aan de Camino begonnen bent en je beroep. Als er

speciale plek te leggen. Dat gebeurde vroeger in het portaal van de kathedraal, maar vanwege de grote toeloop vindt men het tegenwoordig beter dat dit hier gebeurt. Ik lees in de weken na de Camino ergens dat er in 2010 maar liefst 262.000 pelgrims in Santiago aangekomen zijn.

Links nog even een klein parkje met reusachtige palmbomen. Grote palmen hebben we in Spanje eigenlijk maar weinig gezien. We zijn nu in de buitenwijken en elke vijf minuten ko-

werkelijk dieper zou moeten worden ingegaan op religieuze motieven, dan zouden ze in plaats van twaalf, vieren-

twintig uur per dag open moeten zijn. Na die twee uur zijn onze kelen een beetje droog, dus een kop koffie op de binnenplaats van het bureau gaat er wel in. Hier kunnen we ook onze rugzakken in bewaring geven, want die mogen niet de kathedraal binnen. We gaan in de rij staan voor bezoek aan de pelgrimsmis van twee uur. Letterlijk in de rij, want we gaan bij Truus, Bert en Silvia staan, en 'vergeten' dat daar nog 50 mensen achter staan. Een paar mensen wijzen ons op ons minder sociale gedrag, maar uiteindelijk mogen we toch blijven staan. In de kerk zien we veel vergulde ornamenten en beelden. En natuurlijk dat reusachtige wierookvat, dat vaak in de kerk 'rondslingert' om de pelgrims te zegenen.

In de Middeleeuwen ook om de stank van veel bezwete bedevaartgangers te verdrijven. Maar de laatste maanden was het vat 'werkeloos', het werd gerestaureerd voor een pausbezoek, dat op korte termijn zal plaatsvinden. We zitten al een tijdje op de kerkbanken als we horen dat er in ieder geval die middag geen mis zal zijn. Arie, Henny van Roonwijk en ik besluiten de rest van de stad maar eens te gaan bekijken. Maar we bezichtigen niet veel gebouwen, het weer werkt ook minder mee, een paar keer moeten we schuilen voor regenbuien. En een keer loopt Henny ergens binnen, waar we helemaal niet mogen komen, het blijkt een overheidsgebouw te zijn! We gaan ook nog even kijken waar het busstation ligt, want we moeten op eigen gelegenheid terug reizen naar Monte do Gozo. Onderweg daar naar toe passeren we nog een klooster dat zich enigszins kan meten met de kathedraal, het Mosteiro e Igrexa de San Martino Pinario. Na een paar uur begint de maag behoorlijk te rammelen. In een cafetaria kopen we drank en warm gebak en in een park gaan we op ons gemak picknicken. Het is nu voorbij vijven. Arie en ik willen de mis die zeker opgedragen zou worden (6 uur) bijwonen, en Henny gaat terug naar onze overnachting. Als

we bij de achterkant van de kathedraal aankomen, zien we een rij van meer dan 150 meter, in een L-vorm. Dit zijn pelgrims en toeristen die het beeld van de apostel willen aanraken en zijn crypte willen bezoeken. Dit vinden wij ook een goed idee, maar er is een risico dat we dan de mis gedeeltelijk niet kunnen meemaken. Dat aanraken van het beeld doet iedereen op zijn eigen manier: je staat achter het beeld, de een legt gewoon een hand op de schouder, de ander omarmt Jacobus bijna tot op de borst. Ieder heeft er zo zijn eigen gedachten bij.

We zijn net op tijd voor de mis, maar net zoals vroeger in de katholieke kerk: als je een minuut voor de kerstmis kwam, wist je zeker dat je met een staanplaats genoeg moest nemen. Tijdens de mis kijken we regelmatig naar het Jacobusbeeld achter het altaar en zien daar nog menig hand opduiken.

's Avonds is het nog heel gezellig in de smalle straatjes. In een Italiaans restaurant hebben we nog heerlijk gegeten, toch veel gezelliger dan die cafetaria in Gozo. Er is achter in de zaal een dia-voorstelling van de Camino en we zien alle Spaanse highlights weer voorbijkomen.

Na negen uur naar het busstation, waar we behoorlijk navraag moeten doen, want de bus voor do Gozo vertrekt van een heel andere plek, maar ondanks deze tegenvaller kijken we twee uur later onder het genot van een 'kelk' terug op een onvergetelijke dag!

-Peter van de Ven-
(Wordt vervolgd)

Via de Great Glen Way langs Loch Ness richting kust

ZATERDAG 12 JUNI 2010

8^e ETAPPE - 31 KM

SOUTH LAGGAN - INVERMORISTON

Vertrek van B&B Lilac. Ik word gewekt door een sms'je van Janny die wil weten hoe het gaat. Ze is wat bezorgd om mijn knieproblemen en ik kan haar op dit moment geruststellen. Het is weer eens zwaarbewolkt en ik hoop maar dat het droog blijft. Wederom een uitstekend ontbijt, ik ben helemaal van het English Breakfast af en het bevalt me best. De overgebleven kaasjes gaan in de rugzak, die zijn 's avonds heerlijk bij een wijntje.

Oude spoorlijn

Ik pak het jaagpad op van het Caledonian Canal en volg dit tot aan de Laggan Swing-Bridge, waar ook het Loch Oich begint. De Great Glen Way gaat door het Great Glen Waterpark en volgt daarna een oude spoorlijn langs de rechteroever van Loch Oich. Ik passeer een paar mooie oude viaducten

en na 8,5 km houdt het pad op bij de brug van Aberchalder. Iets verderop liggen de sluizen van Cullochy, waar net een paar motorkruisers worden geschut. Tijdens een beker warme chocolademelk zie ik hoe dat in zijn werk gaat en maak een praatje met de sluiswachter.

Van Kytra naar Augustus

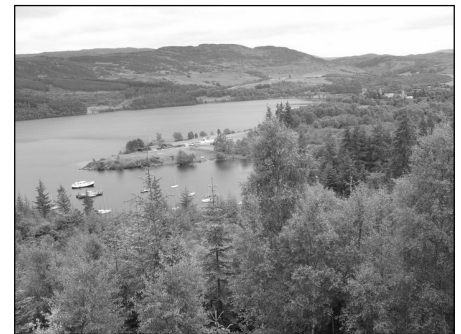
Ik vervolg mijn weg langs het kanaal en hoef alleen het jaagpad maar aan te houden. De volgende sluis, de Kytra Lock, is zo'n 3 km verder. Alhoewel de schepen harder varen dan ik loop, ben ik toch sneller omdat ze elke keer wor-

den geschut. Ik zie de eerste uren dan ook steeds dezelfde schepen voorbij komen en maak bij de sluizen weer een praatje met de bemanning. Nog weer ruim 5 km verder herhaalt zich bij Fort Augustus hetzelfde tafereel. Ik kom daar om 12.00 uur, na 18 km wandelen, gelijktijdig aan met dezelfde vijf motorkruisers die weer door de sluizen moeten.

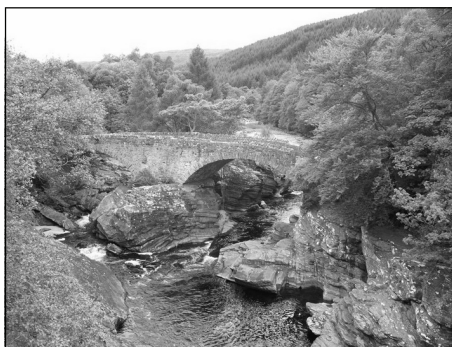
Het stadje aan de zuidkant van het wereldberoemde Loch Ness is genoemd naar William Augustus van Cumberland, de jongste zoon van King George II. Het Fort werd gebouwd in 1727 en was belangrijk bij de diverse veldslagen tussen de Engelsen en de Schotten. Na de vrede werd in 1876 het Fort verkocht aan de Benedictijnen die er een Abdij van maakten. Na de bouw van het kanaal werd het stadje een belangrijk handelscentrum. Tegenwoordig komen er veel toeristen om bij de sluizen te kijken en een glimp op te vangen van het monster dat zich diep in het meer schuilhoudt. De restaurants en winkels doen hier goede zaken. Ook voor GGW-ers zijn er volop overnachtingsmogelijkheden. Ik loop bij de TIC (VW) naar binnen en vergelijk even mijn routekaart met de officiële routegids voor de afstanden. Die zijn hetzelfde als wat ik gepland heb op de kaart die ik van Theo Tromp heb gekregen, dus dat komt mooi uit.

Naar Invermoriston

Het is nu nog 13 km wandelen naar Invermoriston, mijn eindbestemming voor vandaag. De zon schijnt nu volop. Even de A-82 volgen en direct buiten het stadje een zijstraat in, steil omhoog. Dat is weer even wennen na al die vlakke kilometers. De markering wijst naar een breed pad door het bos, nog steeds steil omhoog. Diep naar beneden heb je een prachtig uitzicht op Loch Ness.

Langs de pad in het bos zijn weinig herkenningspunten, dus moet ik oppassen waar ik het pad verlaat om door te steken naar Invermoriston. De routekaart geeft aan dat de GGW eerst nog een stuk westwaarts gaat naar de watervallen van de River Moriston, maar de markering is duidelijk. Kennelijk is de route gewijzigd, want het gaat nu direct naar Invermoriston. Na een steile zig-zag afdaling kom ik bij de stenen Telford Bridge (van 1813) over de rivier en wandel het dorp binnen.

De enige activiteit is in het supermarktje waar ik mijn gebruikelijke blikje bier koop.

Hector & Hamish

Verder een parkeerplaats waar auto's en zelfs bussen stoppen om naar de twee stieren Hector en Hamish te kijken. Dit zijn de meest gefotografeerde Schotse Hooglander stieren want ze schijnen al meer dan 30 jaar oud te zijn en mogen hun laatste dagen slijten in een weiland naast de boerderij.

Een kleine honderd meter verderop aan de A-82 is mijn B&B adres en omdat er niemand reageert op mijn aankloppen bij de voordeur loop ik achterom door de tuin naar een deur. Ook nu is het welkom allervriendelijkst en ik krijg een grote, luxe kamer op de begane grond. Ik kijk door het raam zo het weiland in waar Hector en Hamish lopen te grazen. Alhoewel, van lopen is geen sprake, want als ik enkele uren later weer naar buiten kijk, staan ze nog steeds roerloos op dezelfde plek.

Terugblik

Tot nu toe bevalt het alleen wandelen uitstekend en op de pijn in mijn linkerknie na, heb ik geen fysieke problemen. Opvallend is wel dat het erg druk was met wandelaars op de West High-

land Way en dat ik nu op de Great Glen Way niemand meer tegenkom. De markeringen op deze routes zijn prima en van zoeken naar de juiste route is geen sprake. Het is om deze tijd van het jaar overal prachtig langs de route met veel bloeiende struiken (rhododendron, meidoorn, brem, etc.) en mooie bloemen. De B&B's in Schotland zijn tot nu toe van uitstekende kwaliteit en de bewoners erg vriendelijk.

ZONDAG 13 JUNI 2010

9^e ETAPPE - 35 KM

INVERMORISTON - KILTARLITY

Vandaag heb ik weer een lange etappe voor de boeg. Eerst nog een stuk GGW tot aan Drumnadrochit en dan volg ik een eigen route naar het noorden. Zoals het weerbericht heeft voorspeld, regent het vanochtend. Niet erg hard, maar voldoende om de regenkleding te gebruiken. Vanuit het dorp gaat een pad steil omhoog de bossen in, maar eenmaal boven gaat het vlak verder. Het is weer een oude militaire weg die ik kilometerslang kan aanhouden. Beneden me moet ergens het Loch Ness liggen, maar dat is niet te zien omdat er een dik wolkendek boven hangt. Het pad gaat langzaam omhoog en na een aantal kilometers voel je dat aardig in de benen. Zowaar zie ik twee tegenliggers, op de fiets nog wel. Het zijn Duitsers uit Hamburg; ze zijn onderweg van John O'Groats naar Land's End. Tegengesteld dus aan wat ik doe. Ze denken er ongeveer twee weken over te doen.

Midges

Na een uur of twee lopen, wordt het tijd voor een bak koffie. Ik zoek een droog plekje uit op een bankje en vrijwel meteen, zitten mijn armen en benen helemaal onder de midges, kleine bijtende insecten die bekend staan als 'de Schrik van de Schotse Hooglanden'. Zelfs tot in mijn oren en neus kruipen ze. Gauw mijn bekertje leeg drinken en wegwezen! Voor de zekerheid doe ik toch maar een lange broek aan.

Drumnadrochit

Steeds het pad aanhouden tot ik uitkom bij de parkeerplaats van het oude Fort Scriben. Vanaf hier is het een verharde landweg met een paar boerderijen er langs. De landweg wordt omzoomd door hoge, fel geel bloeiende gaspeldoornstruiken. Via het gehuchtje Lewiston bereik ik na 22 km wandelen de plaats Drumnadrochit. Het stadje wordt ook wel beschreven als Thuis van het Loch Ness Monster Mysterie. Daardoor is het is een druk toeristisch plaatsje met natuurlijk een grote expositie over het monster en veel winkeltjes die monstersnuisterijen verkopen. Het is droog en zonnig weer geworden en de terrasjes zijn aardig bezet. Ik besluit om bij Fiddler's Restaurant maar eens te genieten van een grote beker warme chocolademelk. Ik maak een babbeltje met een aantal fietsers die, aan hun kleding te zien, onderweg zijn van John O'Groats naar Land's End. Na ruim een half uur ga ik maar weer eens verder, want er zijn nog een 13 km te gaan. Vanaf dit punt zijn er geen officiële Lange Afstands Wandelpaden meer naar het noorden. Het is natuurlijk mogelijk om de GGW aan te houden tot aan Inverness, maar het routeboek van Andrew McCloy geeft aan dat het beter is om iets westelijker aan te houden. Mijn route gaat langs Achmony Holiday Park en dan naar de A-833. Net na het Loch Ness Centre sla ik een smalle weg in die naar het bungalowpark gaat. De weg gaat steil omhoog en het begint weer eens te regenen, maar ik word natter van het zweeten. Een man in een auto informeert belangstellend of ik misschien de weg kwijt ben en biedt mij een lift aan. Ik bedank beleefd en zeg dat ik op weg ben naar de achteruitgang van het vakantiepark en dan naar de aansluiting met de A-833. Een half uur later ben ik daar en houd de weg, die door een desolaat landschap van heide en moeras gaat, zo'n 12 km aan. Er is bijna geen verkeer naar Beauuly. Er zijn geen voetpaden, dus moet ik op het asfalt blijven lopen, maar op het hele stuk zie ik slechts vier auto's.

Wainwright bier

Het blijft de hele tijd een beetje miezeren. Toch blijft het zicht goed, je kunt kilometers in de omtrek kijken. Om 16.00 uur sla ik een smalle landweg in naar het dorpje Kiltarlity. B&B Broomhill is niet in het dorp, maar een stuk er buiten en voor mij vandaag aan de goede kant. De B&B is een statige oude villa in een weidelandschap. De kamers zien er prima uit. De zon komt weer tevoorschijn en het wordt nog een mooie avond.

Omdat het dorp nog een paar kilometer verder ligt heb ik bij de boeking vooraf ook het avondeten besteld, wat hier mogelijk was. Eunice zegt echter van niets te weten, maar wil wel kijken of zij nog wat in huis heeft. Na een uurtje staat er een driegangige maaltijd voor me gereed. Verder zet ze een paar flesjes bier voor mijn neus. Speciaal voor wandelaars heeft zij wel een heel speciaal merk bier. Ze laat me een paar flesjes zien met een prachtig etiket er op van Wainwright. Dat is speciaal gebrouwen als aandenken aan de bekendste schrijver en wandelaar van het Lake District, Alfred Wainwright. Dat doet me veel genoegen omdat ik al twee keer Wainwright's Coast to Coast heb gelopen en ook een aantal boeken van hem heb. Samen proosten we op een goede afloop van mijn LEJOG.

MAANDAG 14 JUNI 2010

10^e ETAPPE - 38 KM

KILTARLITY - ALNESS

Voor de volgende etappes was het wat moeilijker om overnachtingsadressen

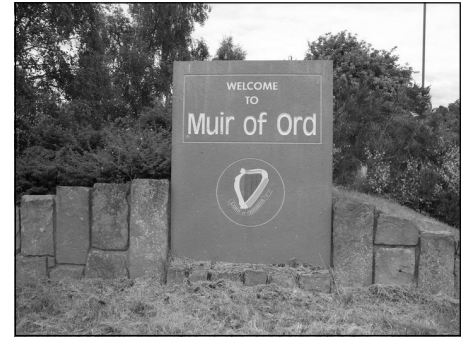
te vinden. Dus worden de tussenliggende afstanden anders dan ik zou willen. Gelukkig het is vandaag gemakkelijk wandelen over vlakke asfaltwegen. Ik ontbijt vroeg en ben om 08.00 uur al op weg. Het is half bewolkt en de weersverwachting is goed. Na een paar kilometer wandel ik door het dorpje Kiltarlity en neem de weg naar Kilmalock. Daar even de A-831 volgen en dan een smal landweggetje in omhoog.

Kust

De omgeving is nu totaal anders, de bergen van de Highlands zijn verdwenen en ik wandel door een open weidelandschap met veel koeien. Hier en daar grote boerderijen en mooie nieuwe huizen. Ongeveer 11 km verder zie ik bij Rheindown Farm een mooie zitbank voor de koffiepauze. Ik doe mijn lange broek weer aan want er staat ondertussen een koude wind van de zee, waar ik nu niet meer zover vandaan ben. Ook mijn linker knie speelt weer op. Even later zie ik een grote inham van de zee, de Beaulie Firth. Eindelijk weer zicht op de kustlijn, dat is sinds het vertrek uit Land's End in het eerste gedeelte van Lejog niet meer voorgekomen.

Vlak voor het stadje Muir of Ord mag ik een pad nemen over het golfveld, even lekker over het zachte gras. Dan door het drukke stadje, waar ik vraag of het mogelijk is om de A-862 aan te houden naar Conon Bridge. Er wordt aangegeven dat er grotendeels een voetpad langs gaat en dat het verkeer niet al te druk is. Daardoor is mijn alternatief, een omweg over stille landwegen, niet nodig. In Conon Bridge loop ik de supermarkt in voor de lunchinkopen. Ik heb nu zo'n 21 km afgelegd.

Om 12.15 uur ga ik weer verder en houd nu de oude weg naar Dingwall aan, nu een fietspad met de nieuwe weg A-862 er pal naast. Ik ga door het mooie centrum van het stadje Dingwall en neem daarna de Tulloch Avenue naar Evanton. Volgens mijn beschrijving is het nog 14 km naar Alness. Het is één lange saaie weg, met

weinig verkeer. Rechts van mij zie ik een diepe inham van de Noordzee met de drukke A-9 er langs.

Na 10 km wandel ik Evanton binnen en vind het met de warmte van vandaag tijd voor een pint. Mijn knie heeft rust nodig. Er is een hevige ontstekingspijn ontstaan. Gelukkig helpen de pijnstillers enigszins. Een wegwijzer geeft aan dat het nog 4 mijl is naar Alness, dat is toch langer dan mijn berekening, het wordt vandaag dus 40 km. Uiteindelijk valt het tempo nog wel mee, want om 16.30 uur wandel ik het stadje Alness binnen. Dit stadje is de laatste 25 jaar opgebloeid door de olie-industrie op de Noordzee. Er is veel werk voor offshore bedrijven in de omgeving. In de Cromarty Firth, een grote inham van de Noordzee, liggen diverse immens grote booreilanden voor onderhoud en in afwachting tot ze nodig zijn. In WO-II werd de Cromarty Firth vooral gebruikt als marinebasis voor vliegboten. En uiteraard is er in Alness een grote Whiskey Distillery.

Tullachard House

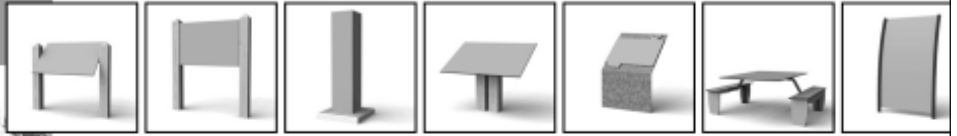
Het is nog maar een paar straten verder naar mijn B&B Tullachard House. Mrs. Shelley Imlach geeft mij een kamer met een twee-persoonsbed en dat is ook het enige wat er in kan. Een stoel om op te zitten kan er niet bij en de kleren moeten maar op de grond. Het uitzicht naar buiten is ook totaal anders. In plaats van bergen te zien, kijk ik nu op een politiebureau uit. Gelukkig is er wel een TV. Avondeten is ook mogelijk en dat is wel zo prettig, dan hoeft ik er niet meer uit en kan mijn knie tot rust komen.

-Piet Janssens-

(Wordt vervolgd)

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

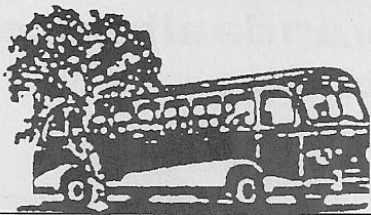
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

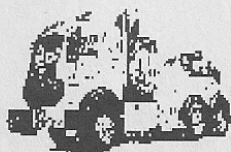
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

POLEN, TSJECHIE, DUITSLAND

**Drielanden wandeltocht
en de Julianatocht**

20 april t/m 1 mei 2011

Bij deze 3-landen wandeltocht wordt
steeds uit een ander land gestart. Elke
tocht heeft zijn eigen karakteristieke
eigenschappen en landschap. Na deze
3-IVV-daagse gaan we naar Vernerovice
voor de 3-daagse Julianatocht en
maken ook nog enkele excursies.

NOORD - ENGELAND

**Coast to Coast en
Hadrians Wall**

**Noord Ierland
Mourne & Ulsterway**

Dit jaar staan 3 wandelreizen op het
programma in de periode mei en juni
2011.

FRANKRIJK

**Vierdaagse van
Chantonnay**

29 mei t/m 6 juni 2011

Bezoek aan de kathedraal van Chartres
en de plaats La Rochelle.
Wandelen over GR-paden en daarna vier
dagen de Vierdaagse van Chantonnay
over zoveel mogelijk onverharde paden
en privé landgoederen.

Wandelweek in de Ardennen 11 t/m 19 juni 2011

Wandelweek Airbornepad Market Garden 25 t/m 29 juli 2011

Santiago de Compostela - Engeland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Ierland - La Palma

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2011 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325